

Službeni list

Europske unije

C 138

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.

19. travnja 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 138/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 138/02 Predmet C-95/19: Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Agenzia delle Dogane/Silcompa SpA („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 76/308/EEZ – Članci 6. i 8. te članak 12. stavci 1. do 3. – Uzajamna pomoć kod naplate određenih potraživanja – Obveza plaćanja trošarine u dvjema državama članicama za iste transakcije – Direktiva 92/12/EZ – Članci 6. i 20. – Puštanje proizvoda u potrošnju – Krivotvorenje pratećeg trošarinskog dokumenta – Povreda ili nepravilnost do koje je došlo tijekom kretanja trošarinskih proizvoda koji su unutar sustava odgode plaćanja trošarine – Nepravilno otpuštanje proizvoda iz sustava odgode plaćanja trošarine – „Dvostruki zahtjev za oporezivanje” u vezi s trošarinama – Nadzor koji provode sudovi države članice u kojoj tijelo kojem se upućuje zahtjev ima sjedište – Odbijanje zahtjeva za pomoć koji su podnijela nadležna tijela druge države članice – Uvjeti”) 2

2021/C 138/03 Predmet C-389/19 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2021. – Europska komisija/Kraljevina Švedska, Kraljevina Danska, Republika Finska, Europski parlament, Europska agencija za kemikalije („Žalba – Uredba (EZ) br. 1907/2006 – Registracija, evaluacija, autorizacija i ograničenje kemikalija – Odluka Europske komisije kojom se odobravaju određene uporabe olovnog sulfokromata žutog i olovnog kromata molibdata sulfata crvenog, tvari uvrštenih u Prilog XIV. navedenoj uredbi – Posebno zabrinjavajuće tvari – Uvjeti za dobivanje autorizacije – Ispitivanje nedostupnosti alternativa”) 3

HR

2021/C 138/04	Predmet C-403/19: Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 63. UFEU-a – Slobodno kretanje kapitala – Porez na dobit – Bilateralni ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja – Oporezivanje dividendi koje isplaćuje nerezidentno društvo koje već podliježe porezu u drugoj državi članici – Gornja granica priznatog poreznog kredita – Pravno dvostruko oporezivanje”)	4
2021/C 138/05	Predmet C-604/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Poljska) – Gmina Wrocław/Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej („Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. stavak 1. točka (a) – Članak 9. stavak 1. – Članak 13. stavak 1. – Članak 14. stavak 1. i stavak 2. točka (a) – Pojam „isporuka robe” – Zakonska pretvorba prava trajnog korištenja nekretnina u pravo vlasništva – Općina koja ubire naknade na temelju pretvorbe – Pojam „naknada”) – Pojam „porezni obveznik koji djeluje kao takav” – Iznimka – Subjekti javnog prava koji u aktivnostima ili transakcijama sudjeluju kao javna tijela”)	4
2021/C 138/06	Predmet C-615/19 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2021. – John Dalli/Europska komisija („Žalba – Tužba za naknadu štete – Izvanugovorna odgovornost Europske unije – Navodno nezakonito postupanje Europske komisije i Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) – Prestanak dužnosti člana Komisije – Postupovna pravila kojima se uređuje OLAF-ova istraga – Pokretanje istrage – Pravo na saslušanje – OLAF-ov nadzorni odbor – Pretpostavka nedužnosti – Ocjena navodne štete”)	5
2021/C 138/07	Predmet C-658/19: Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. veljače 2021. – Europska komisija/Kraljevina Španjolska („Povreda obveze države članice – Članak 258. UFEU a – Direktiva (EU) 2016/680 – Obrada osobnih podataka – Sprečavanje, istraga, otkrivanje ili progon kaznenih djela – Neprenošenje i nepriopćavanje mjera za prenošenje – Članak 260. stavak 3. UFEU a – Zahtjev za nalažanje plaćanja paušalnog iznosa i novčane kazne”)	6
2021/C 138/08	Predmet C-673/19: Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T („Zahtjev za prethodnu odluku – Azil i imigracija – Direktiva 2008/115/EZ – Članci 3., 4., 6. i 15. – Izbjeglica koji nezakonito boravi na području države članice – Zadržavanje radi transfera u drugu državu članicu – Status izbjeglice u toj drugoj državi članici – Načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja – Nepostojanje odluke o vraćanju – Primjenjivost Direktive 2008/115”)	7
2021/C 138/09	Predmet C-689/19 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 25. veljače 2021. – VodafoneZiggo Group BV/Europska komisija („Žalba – Elektroničke komunikacijske mreže i usluge – Direktiva 2002/21/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ – Jačanje unutarnjeg tržišta elektroničkih komunikacija – Članak 7. stavci 3. i 7. – Prijedlog mjere koji je stavilo na raspolaganje državno regulatorno tijelo – Tržište pružanja veleprodajnih usluga na fiksnoj lokaciji u Nizozemskoj – Zajednička značajna tržišna snaga – Primjedbe Europske komisije priopćene državnom regulatornom tijelu – Obveza državnog regulatornog tijela da ih u najvećoj mjeri uzme u obzir – Doseg – Članak 263. UFEU-a – Tužba za poništenje – Dopuštenost – Akt koji se može pobijati – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima”)	7
2021/C 138/10	Predmet C-712/19: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Novo Banco SA/Junta de Andalucía („Zahtjev za prethodnu odluku – Sloboda poslovnog nastana – Slobodno kretanje kapitala – Oporezivanje – Porez na depozite klijenata kod kreditnih institucija – Porezni odbici koji se priznaju isključivo institucijama sa sjedištem ili zastupništvima na području autonomne zajednice Andaluzije – Porezni odbici koji se priznaju samo za ulaganja u projekte koji se provode u toj autonomnoj zajednici – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 401. – Zabrana ubiranja drugih nacionalnih poreza koji imaju obilježja poreza na promet – Pojam „porez na promet” – Bitna obilježja PDV-a – Nepostojanje”)	8
2021/C 138/11	Predmet C-772/19: Presuda Suda (deveto vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička carinska tarifa – Kombinirana nomenklatura – Tarifno razvrstavanje – Tarifni brojevi 8701 i 8705 – Tumačenje – Vučno vozilo za zrakoplove”)	9

2021/C 138/12	Predmet C-804/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Salzburg – Austrija) – BU/Markt24 GmbH („Zahtjev za prethodnu odluku – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Nadležnost za pojedinačne ugovore o radu – Odredbe odjeljka 5. poglavlja II. – Primjenjivost – Ugovor sklopljen u državi članci za zapošljavanje kod društva sa sjedištem u drugoj državi članici – Neobavljanje rada tijekom cijelog trajanja ugovora – Isključenje primjene nacionalnih pravila o nadležnosti – Članak 21. stavak 1. točka (b) podtočka i. – Pojam „mjesto u kojem ili iz kojeg zaposlenik redovito obavlja svoj posao” – Ugovor o radu – Mjesto izvršenja ugovora – Obveze zaposlenika prema svojem poslodavcu”)	10
2021/C 138/13	Predmet C-857/19: Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovačka) – Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky. („Zahtjev za prethodnu odluku – Tržišno natjecanje – Članak 102. UFEU-a – Zloporaba vladajućeg položaja – Podjela nadležnosti između Europske komisije i nacionalnih tijela nadležnih za tržišno natjecanje – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 11. stavak 6. – Lišavanje nadležnosti nacionalnih tijela nadležnih za tržišno natjecanje – Načelo ne bis in idem – Članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima”)	11
2021/C 138/14	Predmet C-940/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d’État – Francuska) – Les Chirugiens-Dentistes de France i dr./Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l’Enseignement supérieur, de la Recherche et de l’Innovation, Premier ministre („Zahtjev za prethodnu odluku – Priznavanje stručnih kvalifikacija – Direktiva 2005/36/EZ – Članak 4.f stavak 6. – Nacionalni propis – Dopuštanje mogućnosti djelomičnog pristupa jednoj od profesija obuhvaćenih mehanizmom automatskog priznavanja stručnih kvalifikacija”)	12
2021/C 138/15	Predmet C-129/20: Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luksemburg) – XI/Caisse pour l’avenir des enfants („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2010/18/EU – Okvirni sporazum o roditeljskom dopustu – Nacionalni propis kojim se dodjela prava na roditeljski dopust uvjetuje zaposlenošću i obveznim osiguranjem po toj osnovi radnika u okviru dotičnog sustava socijalnog osiguranja na datum djetetova rođenja”)	12
2021/C 138/16	Predmet C-108/19: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 14. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel București – Rumunjska) – Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 33. – Utvrđivanje mjesta oporezivih transakcija – Isporuka robe s prijevozom – Dostava robe otpremljene ili prevezene od strane dobavljača ili za njegov račun – Prodaja putem internetske stranice – Ugovor o prijevozu robe koji je sklopio kupac s trgovačkim društvom koje je predložio dobavljač”)	13
2021/C 138/17	Predmet C-706/19 P: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 20. siječnja 2021. – CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o./Europska komisija („Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Tržište prehrambene ambalaže za maloprodaju – Žalba usmjerena protiv obrazloženja – Očito nedopuštena žalba”)	14
2021/C 138/18	Predmet C-769/19: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 14. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsializiran nakazatelen sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv UC-a i TD-a („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva 2012/13/EU – Pravo na informacije u okviru kaznenih postupaka – Članak 6. – Pravo na informiranje osumnjičenika ili okrivljenika o njihovim pravima – Članak 47. drugi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Rješavanje predmeta u razumnom roku – Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa obustavu sudskog postupka u slučaju formalnih nedostataka optužnice koje je utvrdio sudac – Upućivanje predmeta državnom odvjetniku u svrhu sastavljanja nove optužnice – Dopuštenost”)	14

2021/C 138/19	Predmet C-892/19 P: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 14. siječnja 2021. – Camelia Manéa/CdT („Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Javna služba – Član privremenog osoblja – Ugovor na određeno vrijeme – Odluka o neproduljenju ugovora – Povlačenje odluke i donošenje nove odluke o neproduljenju s učinkom od dana donošenja prve odluke – Tužba za poništenje i naknadu štete – Djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana žalba”)	15
2021/C 138/20	Predmet C-105/20: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 21. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail de Nivelles – Belgija) – UF/Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres) („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Odluka o upućivanju prethodnog pitanja – Nepostojanje detaljnih razloga koji bi opravdali potrebu za odgovorom na prethodna pitanja u cilju rješavanja spora u glavnom postupku – Očita nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku”)	16
2021/C 138/21	Predmet C-455/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2020. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) – Ts.M.Ts., T.M.M.	16
2021/C 138/22	Predmet C-676/20: za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2020. uputio Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Španjolska) – ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio/Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón	16
2021/C 138/23	Predmet C-3/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2021. uputio High Court (Irska) – FS/Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment affairs, Minister for Social Protection	18
2021/C 138/24	Predmet C-22/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. siječnja 2021. uputio Supreme Court (Irska) – SRS, AA/Minister for Justice and Equality	18
2021/C 138/25	Predmet C-71/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. veljače 2021. uputio Sofijski gradski sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv KT	19
2021/C 138/26	Predmet C-72/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. veljače 2021. uputio Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – SIA „PRODEX”/Valsts ieņēmumu dienests	20
2021/C 138/27	Predmet C-78/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2021. uputio Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – AS PrivatBank, A, B, Unimain Holdings Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija	20
2021/C 138/28	Predmet C-92/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2021. uputio Tribunal du travail de Liège (Belgija) – VW/Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)	21
2021/C 138/29	Predmet C-96/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2021. uputio Amtsgericht Bremen (Njemačka) – DM/CTS Eventim AG & Co. KGaA	22
2021/C 138/30	Predmet C-121/21: Tužba podnesena 26. veljače 2021. – Češka Republika/Republika Poljska	23
2021/C 138/31	Predmet C-156/21: Tužba podnesena 11. ožujka 2021. – Mađarska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	24
2021/C 138/32	Predmet C-157/21: Tužba podnesena 11. ožujka 2021. – Republika Poljska/Europski parlament i Vijeće Europske unije	26
2021/C 138/33	Predmet C-761/19: Rješenje predsjednika petog vijeća Suda od 11. siječnja 2021. – Europska komisija/Mađarska	28
2021/C 138/34	Predmet C-865/19: Rješenje predsjednika šestog vijeća Suda od 30. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal d’instance de Rennes – Francuska) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG	28

2021/C 138/35	Predmet C-38/20: Rješenje predsjednika Suda od 27. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla – Španjolska) – ZP/Delegación del Gobierno en Melilla	28
2021/C 138/36	Predmet C-227/20: Rješenje predsjednika Suda od 18. siječnja 2021. – Europska komisija/Talijanska Republika	29
2021/C 138/37	Predmet C-335/20: Rješenje predsjednika Suda od 22. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail du Brabant wallon – Belgija) – PR/Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)	29
2021/C 138/38	Predmet C-407/20: Rješenje predsjednika Suda od 25. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l’Oberlandesgericht Wien – Austrija) – Österreichische Apothekerkammer/HA	29
2021/C 138/39	Predmet C-512/20: Rješenje predsjednika Suda od 22. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Noord-Holland – Nizozemska) – P/Swiss International Air Lines AG	29

Opći sud

2021/C 138/40	Predmet T-238/20: Presuda Općeg suda od 17. veljače 2021. – Ryanair/Komisija („Državne potpore – Tržište zračnog prijevoza u Švedskoj, iz nje i prema njoj – Jamstva za zajmove namijenjene potpore zračnim prijevoznicima u okviru pandemije bolesti COVID-19 – Odluka o neospornosti – Vremenski okvir mjera državnih potpora – Mjera namijenjena otklanjanju ozbiljnih poremećaja u gospodarstvu države članice – Slobodno pružanje usluga – Jednako postupanje – Proporcionalnost – Kriterij posjedovanja licencije koju su izdala švedska tijela – Nepostojanje odvagivanja korisnih učinaka potpore na trgovinske uvjete i održavanje nenarušenog tržišnog natjecanja s njezinim negativnim učincima – Članak 107. stavak 3. točka (b) UFEU a – Ratio legis – Obveza obrazlaganja”)	30
2021/C 138/41	Predmet T-259/20: Presuda Općeg suda od 17. veljače 2021. – Ryanair/Komisija („Državne potpore – Francusko tržište zračnog prijevoza – Moratorij na mjesečno plaćanje pristojbe za civilno zrakoplovstvo i pristojbe solidarnosti tijekom razdoblja od ožujka do prosinca 2020. u okviru pandemije bolesti COVID-19 – Odluka o neospornosti – Potpora namijenjena otklanjanju štete nastale zbog izvanrednog događaja – Slobodno pružanje usluga – Jednako postupanje – Kriterij posjedovanja licencije koju su izdala francuska tijela – Proporcionalnost – Članak 107. stavak 2. točka (b) UFEU-a – Obveza obrazlaganja”)	31
2021/C 138/42	Predmet T-19/20: Rješenje Općeg suda od 12. veljače 2021. – sprd.net/EUIPO – Shirtlabor (I love) („Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije I love – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Žig koji se sastoji od reklamnog slogana – Obveza obrazlaganja – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Neprimjenjivost članka 16. stavka 1. točke (a) Delegirane uredbe (EU) 2018/625 – Dopuštenost dokazâ – Članak 97. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Nepriistranost – Članak 95. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)	31
2021/C 138/43	Predmet T-92/20: Rješenje Općeg suda od 11. veljače 2021. – Fryč/Komisija („Izvanugovorna odgovornost – Državne potpore – Uredbe o skupnim izuzećima – Program potpora koje su češka tijela odobrila određenim poduzetnicima – Odluka Komisije kojom se navedeni program odobrava – Tužba za poništenje odbačena kao nepravovremena – Šteta koju su navodno prouzročili akti Komisije i sudova Unije – Zastara – Očito djelomično nedopuštena tužba – Uzročno-posljedična veza – Očito djelomično pravno neutemeljena tužba”)	32
2021/C 138/44	Predmet T-176/20: Rješenje Općeg suda od 11. veljače 2021. – Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL) („Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)	33
2021/C 138/45	Predmet T-230/20 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. veljače 2021. – PNB Banka/ESB („Privremena pravna zaštita – Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Posebne nadzorne zadaće povjerene ESB-u – Odluka o povlačenju odobrenja kreditne institucije – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	33

2021/C 138/46	Predmet T-748/20: Tužba podnesena 19. prosinca 2020. – Komisija/CEVA i dr.	34
2021/C 138/47	Predmet T-53/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – EVH/Komisija	35
2021/C 138/48	Predmet T-55/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – Stadtwerke Leipzig/Komisija	37
2021/C 138/49	Predmet T-56/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – TEAG/Komisija	37
2021/C 138/50	Predmet T-58/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – GWS Stadtwerke Hameln/Komisija	38
2021/C 138/51	Predmet T-59/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – eins energie in sachsen/Komisija	38
2021/C 138/52	Predmet T-60/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – Naturstrom/Komisija	39
2021/C 138/53	Predmet T-61/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – EnergieVerbund Dresden/Komisija	40
2021/C 138/54	Predmet T-62/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – GGEW/Komisija	40
2021/C 138/55	Predmet T-63/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – Stadtwerke Frankfurt am Main/Komisija	41
2021/C 138/56	Predmet T-64/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – Mainova/Komisija	42
2021/C 138/57	Predmet T-65/21: Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – enercity/Komisija	42
2021/C 138/58	Predmet T-68/21: Tužba podnesena 28. siječnja 2021. – QA/Komisija	43
2021/C 138/59	Predmet T-73/21: Tužba podnesena 4. veljače 2021. – PIC CO/EUIPO – Haribo Ricqlés Zan (P.I.C. Co.)	44
2021/C 138/60	Predmet T-77/21: Tužba podnesena 4. veljače 2021. – QC/Komisija	44
2021/C 138/61	Predmet T-88/21: Tužba podnesena 12. veljače 2021. – Paesen/ESVD	45
2021/C 138/62	Predmet T-93/21: Tužba podnesena 13. veljače 2021. – Creaticon/EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)	46
2021/C 138/63	Predmet T-95/21: Tužba podnesena 15. veljače 2021. – Portugal/Komisija	47
2021/C 138/64	Predmet T-99/21: Tužba podnesena 17. veljače 2021. – Construcciones Electromecanicas Sabero/EUIPO – Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)	48
2021/C 138/65	Predmet T-111/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Ryanair/Komisija	49
2021/C 138/66	Predmet T-121/21: Tužba podnesena 25. veljače 2021. – Suez/Komisija	49
2021/C 138/67	Predmet T-122/21: Tužba podnesena 25. veljače 2021. – QI/Komisija	50
2021/C 138/68	Predmet T-124/21: Tužba podnesena 25. veljače 2021. – Mariani i dr./Parlament	51
2021/C 138/69	Predmet T-549/18: Rješenje Općeg suda od 10. veljače 2021. – Hexal/EMA	52
2021/C 138/70	Predmet T-511/19: Rješenje Općeg suda od 12. veljače 2021. – Staciwa/Komisija	52
2021/C 138/71	Predmet T-188/20: Rješenje Općeg suda od 10. veljače 2021. – Close i Cegelec/Parlament	53
2021/C 138/72	Predmet T-507/20: Rješenje Općeg suda od 12. veljače 2021. – Colombani/ESVD	53

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2021/C 138/01)***Posljednja objava**

SL C 128, 12.4.2021.

Prethodne objave

SL C 110, 29.3.2021.

SL C 98, 22.3.2021.

SL C 88, 15.3.2021.

SL C 79, 8.3.2021.

SL C 72, 1.3.2021.

SL C 62, 22.2.2021.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Agenzia delle Dogane/Silcompa SpA

(Predmet C-95/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 76/308/EEZ – Članci 6. i 8. te članak 12. stavci 1. do 3. – Uzajamna pomoć kod naplate određenih potraživanja – Obveza plaćanja trošarine u dvjema državama članicama za iste transakcije – Direktiva 92/12/EZ – Članci 6. i 20. – Puštanje proizvoda u potrošnju – Krivotvorenje pratećeg trošarinskog dokumenta – Povreda ili nepravilnost do koje je došlo tijekom kretanja trošarinskih proizvoda koji su unutar sustava odgode plaćanja trošarine – Nepravilno otpuštanje proizvoda iz sustava odgode plaćanja trošarine – „Dvostruki zahtjev za oporezivanje” u vezi s trošarinama – Nadzor koji provode sudovi države članice u kojoj tijelo kojem se upućuje zahtjev ima sjedište – Odbijanje zahtjeva za pomoć koji su podnijela nadležna tijela druge države članice – Uvjeti”)

(2021/C 138/02)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Agenzia delle Dogane

Tuženik: Silcompa SpA

Izreka

Članak 12. stavak 3. Direktive Vijeća 76/308/EEZ od 15. ožujka 1976. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih uz određene takse, trošarine, poreze i druge mjere, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2001/44/EZ od 15. lipnja 2001., u vezi s člankom 20. Direktive Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o držanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 92/108/EEZ od 14. prosinca 1992., treba tumačiti na način da, u okviru postupka osporavanja koji se odnosi na mjere izvršenja koje su donesene u državi članici u kojoj tijelo kojem se upućuje zahtjev ima sjedište, nadležno tijelo te države članice može odbiti odobriti zahtjev za naplatu trošarina koji su podnijela nadležna tijela druge države članice, u odnosu na proizvode koji su nepravilno otpušteni iz sustava odgode plaćanja trošarine, u smislu članka 6. stavka 1. Direktive 92/12, kako je izmijenjena Direktivom 92/108, kada se taj zahtjev temelji na činjenicama koje se odnose na iste izvozne transakcije koje su već predmet naplate trošarine u državi članici u kojoj tijelo kojem se upućuje zahtjev ima sjedište.

⁽¹⁾ SL C 182, 27. 5. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2021. – Europska komisija/Kraljevina Švedska, Kraljevina Danska, Republika Finska, Europski parlament, Europska agencija za kemikalije

(Predmet C-389/19 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Uredba (EZ) br. 1907/2006 – Registracija, evaluacija, autorizacija i ograničenje kemikalija – Odluka Europske komisije kojom se odobravaju određene uporabe olovnog sulfokromata žutog i olovnog kromata molibdata sulfata crvenog, tvari uvrštenih u Prilog XIV. navedenoj uredbi – Posebno zabrinjavajuće tvari – Uvjeti za dobivanje autorizacije – Ispitivanje nedostupnosti alternativa”)

(2021/C 138/03)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: u početku R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici i G. Tolstoy, a zatim R. Lindenthal i K. Mifsud-Bonnici, agenti, uz asistenciju K. Nordlander, *advokat*)

Druge stranke u postupku: Kraljevina Švedska (zastupnici: u početku C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder i A. Falk, a zatim O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev i H. Eklinder, agenti), Kraljevina Danska (zastupnici: u početku J. Nymann-Lindgren, M. S. Wolff i P. Z. L. Ngo, a zatim J. Nymann-Lindgren i M. S. Wolff, agenti), Republika Finska (zastupnik: S. Hartikainen, agent), Europski parlament (zastupnici: A. Neergaard, A. Tamás i C. Biz, agenti), Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: u početku M. Heikkilä, W. Broere i C. Schultheiss, a zatim M. Heikkilä, W. Broere i J. Löfgren, agenti)

Izreka

1. Točka 2. izreke presude Općeg suda Europske unije od 7. ožujka 2019., Švedska/Komisija (T-837/16, EU:T:2019:144), se ukida.
2. Žalba se u preostalom dijelu odbija.
3. Učinci Provedbene odluke Komisije C(2016) 5644 final od 7. rujna 2016. o davanju autorizacije za određene upotrebe olovnog sulfokromata žutog i olovnog kromata molibdata sulfata crvenog prema Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća se zadržavaju dok Europska komisija ne odluči ponovno o zahtjevu za autorizaciju koji je podnijelo društvo DCC Maastricht BV.
4. Europska komisija, Kraljevina Švedska, Kraljevina Danska, Republika Finska, Europski parlament i Europska agencija za kemikalije (ECHA) snosit će svaki svoje troškove žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 246, 22. 7. 2019.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Predmet C-403/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 63. UFEU-a – Slobodno kretanje kapitala – Porez na dobit – Bilateralni ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja – Oporezivanje dividendi koje isplaćuje nerezidentno društvo koje već podliježe porezu u drugoj državi članici – Gornja granica priznatog poreznog kredita – Pravno dvostruko oporezivanje”)

(2021/C 138/04)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Société Générale SA

Tuženik: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Izreka

Članak 63. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis države članice koji – u okviru sustava nadoknade dvostrukog oporezivanja dividendi koje je primilo društvo koje podliježe porezu na dobit u toj državi članici, čiji je rezident, a kojemu je taj porez naplaćen u drugoj državi članici – priznaje navedenom društvu porezni kredit čija je gornja granica iznos koji bi prva država članica primila da se samo te dividende oporezuju porezom na dobit, bez nadoknađivanja cjelovitog iznosa poreza plaćenog u drugoj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 270, 12. 8. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Poljska) – Gmina Wrocław/Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Predmet C-604/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. stavak 1. točka (a) – Članak 9. stavak 1. – Članak 13. stavak 1. – Članak 14. stavak 1. i stavak 2. točka (a) – Pojam „isporuka robe” – Zakonska pretvorba prava trajnog korištenja nekretnina u pravo vlasništva – Općina koja ubire naknade na temelju pretvorbe – Pojam „naknada”) – Pojam „porezni obveznik koji djeluje kao takav” – Iznimka – Subjekti javnog prava koji u aktivnostima ili transakcijama sudjeluju kao javna tijela”)

(2021/C 138/05)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gmina Wrocław

Tuženik: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Izreka

1. Članak 14. stavak 2. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da pretvorba prava trajnog korištenja nekretnine u pravo vlasništva, uz plaćanje naknade, predviđena nacionalnim zakonodavstvom, čini isporuku robe u smislu te odredbe.
2. Direktivu 2006/112 treba tumačiti na način da općina vlasnik imovine prilikom pretvorbe prava trajnog korištenja nekretnine u pravo vlasništva, uz plaćanje naknade, koja je predviđena nacionalnim zakonodavstvom, čime joj se omogućuje ostvarivanje prihoda na kontinuiranoj osnovi, djeluje kao porezni obveznik u smislu članka 9. stavka 1. te direktive, a ne kao javno tijelo u smislu članka 13. stavka 1. navedene direktive, što je podložno provjerama koje treba provesti sud koji je uputio zahtjev.

(¹) SL C 383, 11. 11. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2021. – John Dalli/Europska komisija

(Predmet C-615/19 P) (¹)

(„Žalba – Tužba za naknadu štete – Izvanugovorna odgovornost Europske unije – Navodno nezakonito postupanje Europske komisije i Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) – Prestanak dužnosti člana Komisije – Postupovna pravila kojima se uređuje OLAF-ova istraga – Pokretanje istrage – Pravo na saslušanje – OLAF-ov nadzorni odbor – Pretpostavka nedužnosti – Ocjena navodne štete”)

(2021/C 138/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: John Dalli (zastupnici: L. Levi i S. Rodrigues, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J.-P. Keppenne i J. Baquero Cruz, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Johnu Dalliju nalaže se da, uz vlastite troškove, snosi i troškove Europske komisije.

(¹) SL C 328, 30. 9. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. veljače 2021. – Europska komisija/Kraljevina Španjolska**(Predmet C-658/19) ⁽¹⁾****(„Povreda obveze države članice – Članak 258. UFEU a – Direktiva (EU) 2016/680 – Obrada osobnih podataka – Sprečavanje, istraga, otkrivanje ili progon kaznenih djela – Neprenošenje i nepriopćavanje mjera za prenošenje – Članak 260. stavak 3. UFEU a – Zahtjev za nalaganje plaćanja paušalnog iznosa i novčane kazne”)**

(2021/C 138/07)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Nardi, G. von Rintelen i S. Pardo Quintillán, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska (zastupnici: L. Aguilera Ruiz, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczynya, agent)

Izreka

1. Time što nakon isteka roka iz obrazloženog mišljenja nije donijela zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s Direktivom (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP te, slijedom toga, time što te odredbe nije priopćila Europskoj komisiji, Kraljevina Španjolska povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 63. te direktive.
2. Time što na dan kad je Sud ispitao činjenice nije donijela mjere potrebne za prenošenje odredbi Direktive 2016/680 u svoje nacionalno pravo niti je stoga priopćila Europskoj komisiji te mjere, Kraljevina Španjolska nastavila je povređivati svoju obvezu.
3. U slučaju da povreda utvrđena u točki 1. na dan objave ove presude bude i dalje trajala, Kraljevini Španjolskoj nalaže se da Europskoj komisiji od tog dana do dana kad ta država članica prestane s utvrđenom povredom plaća dnevnu novčanu kaznu od 89 000 eura.
4. Kraljevini Španjolskoj nalaže se da Europskoj komisiji plati paušalni iznos od 15 000 000 eura.
5. Kraljevina Španjolska, uz vlastite, snosit će i troškove Europske komisije.
6. Republika Poljska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 357, 21. 10. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

(Predmet C-673/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Azil i migracija – Direktiva 2008/115/EZ – Članci 3., 4., 6. i 15. – Izbjeglica koji nezakonito boravi na području države članice – Zadržavanje radi transfera u drugu državu članicu – Status izbjeglice u toj drugoj državi članici – Načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja – Nepostojanje odluke o vraćanju – Primjenjivost Direktive 2008/115”)

(2021/C 138/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druge stranke u žalbenim postupcima: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

Izreka

Članke 3., 4., 6. i 15. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom treba tumačiti na način da im se ne protivi to da država članica administrativno zadrži državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi na njezinu području radi njegova prisilnog transfera u drugu državu članicu u kojoj navedeni državljanin ima status izbjeglice ako je taj državljanin odbio postupiti u skladu s nalogom da ode u tu drugu državu članicu i ako nije moguće donijeti odluku o njegovu vraćanju.

⁽¹⁾ SL C 423, 16. 12. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 25. veljače 2021. – VodafoneZiggo Group BV/Europska komisija

(Predmet C-689/19 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Elektroničke komunikacijske mreže i usluge – Direktiva 2002/21/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ – Jačanje unutarnjeg tržišta elektroničkih komunikacija – Članak 7. stavci 3. i 7. – Prijedlog mjere koji je stavilo na raspolaganje državno regulatorno tijelo – Tržište pružanja veleprodajnih usluga na fiksnoj lokaciji u Nizozemskoj – Zajednička značajna tržišna snaga – Primjedbe Europske komisije priopćene državnom regulatornom tijelu – Obveza državnog regulatornog tijela da ih u najvećoj mjeri uzme u obzir – Doseg – Članak 263. UFEU-a – Tužba za poništenje – Dopuštenost – Akt koji se može pobijati – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima”)

(2021/C 138/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: VodafoneZiggo Group BV (zastupnici: W. Knibbeler, A. Pliego Selie i B.A. Verheijen, *advocaten*)

Druge stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Nicolae i G. Braun, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu VodafoneZiggo Group BV se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 372, 4. 11. 2019.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Novo Banco SA/Junta de Andalucía

(Predmet C-712/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Sloboda poslovnog nastana – Slobodno kretanje kapitala – Oporezivanje – Porez na depozite klijenata kod kreditnih institucija – Porezni odbici koji se priznaju isključivo institucijama sa sjedištem ili zastupništvima na području autonomne zajednice Andaluzije – Porezni odbici koji se priznaju samo za ulaganja u projekte koji se provode u toj autonomnoj zajednici – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 401. – Zabrana ubiranja drugih nacionalnih poreza koji imaju obilježja poreza na promet – Pojam „porez na promet” – Bitna obilježja PDV-a – Nepostojanje”)

(2021/C 138/10)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Novo Banco SA

Tuženik: Junta de Andalucía

Izreka

1. Slobodu poslovnog nastana utvrđenu u članku 49. UFEU-a treba tumačiti na način da joj se, kad je riječ o odbicima koji se primjenjuju na bruto iznos poreza na depozite klijenata kreditnih institucija s glavnim sjedištem ili zastupništvima na području regije države članice,

— protivi odbitak od 200 000 eura koji se primjenjuje na bruto iznos tog poreza u korist kreditnih institucija sa sjedištem na području te regije;

— ne protive odbici koji se primjenjuju na bruto iznos navedenog poreza od 5 000 eura po zastupništvu sa sjedištem na području spomenute regije – pri čemu se taj iznos povećava na 7 500 eura za svako zastupništvo zastupništvu koje se nalazi u općini s manje od 2 000 stanovnika – osim ako ti odbici u stvarnosti dovode do diskriminacije na temelju sjedišta dotičnih kreditnih institucija koja se ne može opravdati, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Članak 63. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se – kad je riječ o porezu na depozite klijenata kreditnih institucija s glavnim sjedištem ili zastupništvima na području regije države članice – protive odbici bruto iznosa tog poreza u visini kredita, zajmova i ulaganja namijenjenih projektima koji se provode u toj regiji, ako ti odbici služe ostvarenju cilja koji je isključivo ekonomske prirode.

2. Članak 401. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalno zakonodavstvo kojim se uvodi porez na teret kreditnih institucija po osnovi držanja depozita klijenata, čija porezna osnovica odgovara aritmetičkoj sredini tromjesečnog salda tih depozita i koju porezni obveznik ne može prenijeti na treće osobe.

(¹) SL C 423, 16. 12. 2019.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien

(Predmet C-772/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička carinska tarifa – Kombinirana nomenklatura – Tarifno razvrstavanje – Tarifni brojevi 8701 i 8705 – Tumačenje – Vučno vozilo za zrakoplove”)

(2021/C 138/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Tuženik: Zollamt Wien

Izreka

Kombiniranu nomenklaturu, koja se nalazi u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, u verziji koja proizlazi iz Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/1821 od 6. listopada 2016., treba tumačiti na način da tarifni broj 8705 te nomenklature ne obuhvaća vozila konstruirana za vuču i guranje zrakoplova, nazvana „vučna vozila za zrakoplove”, pri čemu ona potpadaju pod tarifni broj 8701 navedene nomenklature.

(¹) SL C 27, 27. 1. 2020.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landesgericht Salzburg – Austrija) – BU/Markt24 GmbH**

(Predmet C-804/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Nadležnost za pojedinačne ugovore o radu – Odredbe odjeljka 5. poglavlja II. – Primjenjivost – Ugovor sklopljen u državi članici za zapošljavanje kod društva sa sjedištem u drugoj državi članici – Neobavljanje rada tijekom cijelog trajanja ugovora – Isključenje primjene nacionalnih pravila o nadležnosti – Članak 21. stavak 1. točka (b) podtočka i. – Pojam „mjesto u kojem ili iz kojeg zaposlenik redovito obavlja svoj posao” – Ugovor o radu – Mjesto izvršenja ugovora – Obveze zaposlenika prema svojem poslodavcu”)

(2021/C 138/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BU

Tuženik: Markt24 GmbH

Izreka

1. Odredbe iz odjeljka 5. Poglavlja II. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, naslovljenog „Nadležnost za pojedinačne ugovore o radu”, treba tumačiti na način da se primjenjuju na tužbu zaposlenika s domicilom u državi članici protiv poslodavca s domicilom u drugoj državi članici u slučaju u kojem se o ugovoru o radu pregovaralo i on je sklopljen u državi članici domicila zaposlenika te se njime predviđalo da se mjesto obavljanja rada nalazi u državi članici poslodavca iako taj rad nije obavljen zbog razloga koji se može pripisati tom poslodavcu.
2. Odredbe iz odjeljka 5. poglavlja II. Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da im se protivi primjena nacionalnih pravila o nadležnosti u pogledu tužbe poput one iz točke 1. izreke ove presude, neovisno o tome pokažu li se ta pravila povoljnija za zaposlenika.
3. Članak 21. stavak 1. točku (b) podtočku i. Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da se tužba poput one iz točke 1. izreke ove presude može podnijeti sudu mjesta u kojem ili iz kojeg zaposlenik treba, u skladu s ugovorom o radu, ispuniti većinu svojih obveza prema svojem poslodavcu, ne dovodeći u pitanje članak 7. točku 5. te uredbe.

⁽¹⁾ SL C 45, 10. 2. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovačka) – Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky.

(Predmet C-857/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Tržišno natjecanje – Članak 102. UFEU-a – Zloraba vladajućeg položaja – Podjela nadležnosti između Europske komisije i nacionalnih tijela nadležnih za tržišno natjecanje – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 11. stavak 6. – Lišavanje nadležnosti nacionalnih tijela nadležnih za tržišno natjecanje – Načelo ne bis in idem – Članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima”)

(2021/C 138/13)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Slovak Telekom a.s.

Tuženik: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Izreka

1. Članak 11. stavak 6. prvu rečenicu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101.] i [102. UFEU-a] treba tumačiti na način da tijelima država članica nadležnima za tržišno natjecanje prestaje nadležnost za primjenu članka 101. i 102. UFEU-a kada Europska komisija pokrene postupak s ciljem donošenja odluke kojom se utvrđuje povreda tih odredbi, pod uvjetom da se taj formalni akt odnosi na iste navodne povrede članka 101. i 102. UFEU-a koje je isto društvo navodno počinilo ili su ista društva navodno počinila na istom ili istim tržištima proizvođa i istom ili istim zemljopisnim tržištima tijekom istog ili istih razdoblja poput onih na koje se odnose postupci koje su ta tijela prethodno pokrenula.
2. Načelo ne bis in idem, kako je utvrđeno u članku 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da se primjenjuje na povrede prava tržišnog natjecanja, poput zlouporabe vladajućeg položaja iz članka 102. UFEU-a, i zabranjuje da se poduzetnika ponovno osudi ili progoni zbog protutržišnog ponašanja zbog kojeg je već bio sankcioniran ili za koje je utvrđeno da nije odgovoran ranijom odlukom koju više nije moguće pobijati. S druge strane, to se načelo ne primjenjuje kada poduzetnika zasebno i neovisno progone i sankcioniraju tijelo države članice nadležno za tržišno natjecanje i Europska komisija zbog povreda članka 102. UFEU-a koje se odnose na različita tržišta proizvođa ili zemljopisna tržišta ili kada tijelu države članice nadležnom za tržišno natjecanje prestane nadležnost na temelju članka 11. stavka 6. prve rečenice Uredbe br. 1/2003.

⁽¹⁾ SL C 36, 3. 2. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Les Chirugiens-Dentistes de France i dr./Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(Predmet C-940/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Priznavanje stručnih kvalifikacija – Direktiva 2005/36/EZ – Članak 4.f stavak 6. – Nacionalni propis – Dopuštanje mogućnosti djelomičnog pristupa jednoj od profesija obuhvaćenih mehanizmom automatskog priznavanja stručnih kvalifikacija”)

(2021/C 138/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Les chirurgiens-dentistes de France, prije Confédération nationale des syndicats dentaires, Confédération des syndicats médicaux français, Fédération des syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des biologistes, Syndicat des laboratoires de biologie clinique, Syndicat des médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes, Conseil national de l'ordre des masseurs-kinésithérapeutes, Conseil national de l'ordre des infirmiers

Tuženici: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Izreka

Članak 4.f stavak 6. Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, kako je izmijenjena Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013., treba tumačiti na način da mu se ne protivi zakonodavstvo koje dopušta mogućnost djelomičnog pristupa jednoj od profesija obuhvaćenih mehanizmom automatskog priznavanja stručnih kvalifikacija koji je predviđen odredbama poglavlja III. glave III. te direktive, kako je izmijenjena.

⁽¹⁾ SL C 77, 9. 3. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luksemburg) – XI/Caisse pour l'avenir des enfants

(Predmet C-129/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2010/18/EU – Okvirni sporazum o roditeljskom dopustu – Nacionalni propis kojim se dodjela prava na roditeljski dopust uvjetuje zaposlenošću i obveznim osiguranjem po toj osnovi radnika u okviru dotičnog sustava socijalnog osiguranja na datum djetetova rođenja”)

(2021/C 138/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XI

Tuženik: Caisse pour l'avenir des enfants

Izreka

Klauzule 1.1., 1.2. i 2.1. te klauzulu 3.1.(b) Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu (revidiran) od 18. lipnja 2009. iz Priloga Direktivi Vijeća 2010/18/EU od 8. ožujka o provedbi revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu koji su sklopili BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC te o stavljanju izvan snage Direktive 96/34/EZ treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se dodjela prava na roditeljski dopust uvjetuje neprekidnom zaposlenošću dotičnog roditelja tijekom razdoblja od najmanje dvanaest mjeseci neposredno prije početka roditeljskog dopusta. Nasuprot tomu, tim klauzulama protivi se nacionalni propis kojim se dodjela prava na roditeljski dopust uvjetuje roditeljevim statusom radnika u trenutku rođenja ili posvojenja svojeg djeteta.

(¹) SL C 191, 8. 6. 2020.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 14. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel București – Rumunjska) – Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Predmet C-108/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 33. – Utvrđivanje mjesta oporezivih transakcija – Isporuka robe s prijevozom – Dostava robe otpremljene ili prevezene od strane dobavljača ili za njegov račun – Prodaja putem internetske stranice – Ugovor o prijevozu robe koji je sklopio kupac s trgovačkim društvom koje je predložio dobavljač”)

(2021/C 138/16)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Krakvet sp. z o.o. sp.k.

Tuženici: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Izreka

Članak 33. Direktive 2006/112/EZ Vijeća od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da, što se tiče robe koju putem Interneta prodaje dobavljač sa sjedištem u državi članici kupcima koji se nalaze u drugoj državi članici, kada, u svrhu dostave tih dobara, ti kupci, u skladu s dostupnom mogućnosti dostave koju nudi taj dobavljač, odaberu društvo koje je predloženo na toj internetskoj stranici, s kojim sklapaju ugovor različit od onog koji ih povezuje s navedenim dobavljačem za kupnju navedene robe, potomja se treba smatrati prevezenom „od strane dobavljača ili za njegov račun”, u smislu tog članka 33., kada uloga istog dobavljača prevladava što se tiče inicijative kao i organizacije ključnih faza prijevoza robe, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti spora iz glavnog postupka.

(¹) SL C 172, 20. 5. 2019.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 20. siječnja 2021. – CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o./Europska komisija

(Predmet C-706/19 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Tržište prehrambene ambalaže za maloprodaju – Žalba usmjerena protiv obrazloženja – Očito nedopuštena žalba”)

(2021/C 138/17)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (zastupnici: u početku S. Bariatti, E. Cucchiara i A. Cutrupi, *avvocati*, zatim E. Cucchiara, *avvocato*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: u početku P. Rossi i T. Vecchi, zatim P. Rossi, G. Conte i C. Sjödin, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Društvima CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA i Coopbox Eastern s.r.o. nalaže se snošenje, osim vlastitih, i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 383, 11. 11. 2019.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 14. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsializiran nakazatelen sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv UC-a i TD-a

(Predmet C-769/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva 2012/13/EU – Pravo na informacije u okviru kaznenih postupaka – Članak 6. – Pravo na informiranje osumnjičenika ili okrivljenika o njihovim pravima – Članak 47. drugi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Rješavanje predmeta u razumnom roku – Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa obustavu sudskog postupka u slučaju formalnih nedostataka optužnice koje je utvrdio sudac – Upućivanje predmeta državnom odvjetniku u svrhu sastavljanja nove optužnice – Dopuštenost”)

(2021/C 138/18)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranke glavnog postupka

UC, TD

uz prisustvo: Spetsializirana prokuratura

Izreka

Članak 6. stavke 1. 3. i 4. Direktive 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku, članak 47. drugi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima kao i načelo nadređenosti prava Unije i prava na poštovanje ljudskog dostojanstva treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji, u slučaju optužnice kojom se pokreće postupak, koja je zahvaćena nedostacima u pogledu toga da je njezin sadržaj nedovoljno jasan, nepotpun ili proturječan, nikako ne dopušta državnom odvjetniku da ispravi te nedostatke tako da ih uredi na prethodnoj raspravi tijekom koje su oni utvrđeni te koji nalaže sudu da obustavi sudski postupak i vrati predmet državnom odvjetniku u svrhu sastavljanja nove optužnice.

(¹) SL C 27, 27. 1. 2020.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 14. siječnja 2021. – Camelia Manéa/CdT

(Predmet C-892/19 P) (¹)

(„Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Javna služba – Član privremenog osoblja – Ugovor na određeno vrijeme – Odluka o neproduženju ugovora – Povlačenje odluke i donošenje nove odluke o neproduženju s učinkom od dana donošenja prve odluke – Tužba za poništenje i naknadu štete – Djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana žalba”)

(2021/C 138/19)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Camelia Manéa (zastupnik: M.-A. Lucas, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Prevoditeljski centar za tijela Europske unije (CdT) (zastupnici: M. Garnier i J. Rikkert, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Izreka

1. Žalba se odbija kao djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana.
2. Camelii Manéa nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 161, 11. 5. 2020.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 21. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail de Nivelles – Belgija) – UF/Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Predmet C-105/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Odluka o upućivanju prethodnog pitanja – Nepostojanje detaljnih razloga koji bi opravdali potrebu za odgovorom na prethodna pitanja u cilju rješavanja spora u glavnom postupku – Očita nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku”)

(2021/C 138/20)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail de Nivelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UF

Tuženici: Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio radni sud u Nivellesu (Belgija) odlukom od 3. veljače 2020. očito je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 175, 25. 5. 2020.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2020. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) – Ts.M.Ts., T.M.M.

(Predmet C-455/20)

(2021/C 138/21)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad (Bugarska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ts.M.Ts., T.M.M.

Predmet je rješenjem Suda (šesto vijeće) od 27. siječnja 2021. brisan iz upisnika.

za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2020. uputio Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Španjolska) – ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio/Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

(Predmet C-676/20)

(2021/C 138/22)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio

Tuženik: Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravom Unije, člankom 49. UFEU-a ⁽¹⁾ i člancima 76. i 77. (u vezi s člankom 74. i Prilogom XIV.) Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. ⁽²⁾, nacionalni propis kojim se javnim naručiteljima omogućuje sklapanje ugovora s neprofitnim privatnim subjektima — ne samo s volonterskim udrugama — radi pružanja svih vrsta socijalnih usluga osobama u zamjenu za naknadu troškova, a da se pritom ne provode postupci predviđeni Direktivom o javnoj nabavi [2014/24/EU] i neovisno o procijenjenoj vrijednosti; i to jednostavno na temelju prethodne kvalifikacije navedenih odnosa kao izvanugovornih?
2. Je li u skladu s pravom Unije, člankom 49. UFEU-a i člancima 76. i 77. (u vezi s člankom 74. i Prilogom XIV.) Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014., nacionalni propis kojim se, radi pružanja zdravstvenih ili socijalnih usluga od općeg interesa, omogućuje izbjegavanje propisa o javnoj nabavi upotrebom tehnike zajedničkog djelovanja, kao dopune ili zamjene upravljanja vlastitim sredstvima, ne iz razloga prikladnosti te tehnike za odgovarajuće pružanje usluge, nego radi ostvarenja određenih ciljeva socijalne politike koji utječu na način pružanja usluge ili čije se postizanje zahtijeva od subjekta zaduženog za njezino pružanje kako bi bio odabran u tu svrhu, i to čak kad i dalje vrijede načela javnosti, tržišnog natjecanja i transparentnosti?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, je li u skladu s pravom Unije, odnosno prethodno navedenim odredbama te člankom 15. stavkom 2. točkom (b) Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca o uslugama na unutarnjem tržištu ⁽³⁾, da je ta tehnika djelovanja isključivo i isključujuće za neprofitne subjekte — ne samo volonterske udruge — čak i ako se poštuje načelo transparentnosti i javnosti?
4. Uzimajući u obzir članak 15. stavak 2. točku (b) Direktive o uslugama [2006/123/EZ], treba li okolnost da se javnim naručiteljima daje diskrecijska ovlast za primjenu zajedničkog djelovanja u svrhu povjeravanja zadaće upravljanja zdravstvenim i socijalnim uslugama neprofitnim subjektima tumačiti na način da je jednaka uvjetovanju pristupa tim uslugama ovisno o pravnom obliku? Ako je odgovor na ovo pitanje potvrđan, je li u skladu s člankom 15. stavkom 7. Direktive o uslugama valjan nacionalni propis, poput propisa koji je predmet ovog pitanja, u pogledu kojeg država nije obavijestila Komisiju o uključivanju zahtjeva koji se odnosi na pravni oblik?
5. Ako su odgovori na treće do četvrto pitanje potvrđni, treba li članke 49. i 56. UFEU-a, članke 76. i 77. (u vezi s člankom 74. i Prilogom XIV.) Direktive o javnoj nabavi [2014/24/EU] i članak 15. stavak 2. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca o uslugama na unutarnjem tržištu tumačiti na način da se njima javnim naručiteljima — u svrhu odabira neprofitnog subjekta (ne samo volonterskih udruga) s kojim će sklopiti ugovor o pružanju svih vrsta socijalnih usluga osobama, osim onih iz članka 2. stavka 2. točke (j) potonje direktive — omogućuje da među kriterije za odabir uključe *sjedište u mjestu ili zemljopisnom području u kojem će se pružati usluge*?

⁽¹⁾ SL 2012., C 326, str. 47.

⁽²⁾ SL 2014., L 94, str. 65. (o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ)

⁽³⁾ SL 2006., L 376, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2021. uputio High Court (Irska) – FS/Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment affairs, Minister for Social Protection

(Predmet C-3/21)

(2021/C 138/23)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FS

Tuženici: Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li pojam „zahtjev” iz članka 81. Uredbe br. 883/2004⁽¹⁾ svaku pojedinu isplatu tekućeg periodičnog davanja koju izvršava prva država članica (koju bi zapravo trebala isplaćivati druga država članica), čak i nakon izvornog zahtjeva i izvorne odluke prve države članice o odobravanju davanja[?]
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, treba li obvezu iz članka 81. Uredbe br. 883/2004 (konkretno, obvezu druge države članice da prihvati zahtjev podnesen državi članici podrijetla) u slučaju kada je zahtjev za davanje za socijalnu sigurnost nepravilno podnesen državi članici podrijetla u smislu da se morao podnijeti drugoj državi članici, smatrati potpuno neovisnom o obvezi podnositelja zahtjeva da pruži točne informacije o svojem mjestu boravišta u skladu s člankom 76. stavkom 4. Uredbe br. 883/2004, zbog čega bi druga država članica morala, u smislu članka 81., prihvatiti zahtjev koji je nepravilno podnesen državi članici podrijetla, čak i ako podnositelj zahtjeva nije pružio točne informacije o svojem mjestu boravišta u skladu s člankom 76. stavkom 4. u roku za podnošenje zahtjeva predviđenom u pravu druge države članice[?];
3. Treba li opće načelo djelotvornosti predviđeno u pravu Unije tumačiti na način da zahtjev – propisan u pravu države članice u kojoj se ostvaruje pravo na slobodno kretanje prema kojem građanin Unije, da bi ostvario retroaktivno plaćanje davanja za djecu, mora takvo davanje u toj državi članici zatražiti u roku od dvanaest mjeseci propisanom u pravu te države članice – u okolnostima poput onih u predmetnom slučaju (osobito kada je građanin Unije koji ostvaruje prava na slobodno kretanje povrijedio obvezu iz članka 76. stavka 4. da tijela za socijalnu sigurnost svoje države članice podrijetla obavijesti o promjeni svoje zemlje boravišta) onemogućuje pristup pravima koja proizlaze iz prava Unije[?]

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. siječnja 2021. uputio Supreme Court (Irska) – SRS, AA/Minister for Justice and Equality

(Predmet C-22/21)

(2021/C 138/24)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: SRS, AA

Druga stranka u žalbenom postupku: Minister for Justice and Equality

Prethodna pitanja

1. Može li se pojam člana kućanstva građanina Unije u skladu s člankom 3. Direktive 2004/38/EZ ⁽¹⁾ odrediti na način da ima opću primjenu u cijeloj Uniji i, ako da, koja mu je definicija?
2. Ako se taj pojam ne može odrediti, na temelju kojih kriterija suci trebaju ispitivati dokaze kako bi nacionalni sudovi mogli odlučiti na temelju utvrđenog popisa čimbenika tko jest ili tko nije član kućanstva građanina Unije u svrhu slobode kretanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004., L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. veljače 2021. uputio Sofijski gradski sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv KT

(Predmet C-71/21)

(2021/C 138/25)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski gradski sad

Tražena osoba

KT

Prethodna pitanja

1. Dopuštaju li odredbe članka 1. stavka 2. i stavka 3. Sporazuma između Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške izdavanje novog uhidbenog naloga u svrhu kaznenog progona u istoj stvari protiv osobe čiju je predaju država članica Europske Unije odbila na temelju članka 1. stavka 3. tog sporazuma u vezi s člankom 6. Ugovora o Europskoj uniji i člankom 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda?
2. Dopuštaju li odredbe članka 1. stavka 3. Sporazuma između Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške kao i članak 21. stavak 1. i članak 67. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te članak 6. i članak 45. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima da država članica, kojoj je upućen uhidbeni nalog, još jednom odluči u stvari u kojoj je druga država članica odbila predaju iste osobe u svrhu kaznenog progona u istoj stvari, nakon što je tražena osoba iskoristila svoje pravo na slobodno kretanje te je iz države, u kojoj je odbijena predaja, preselila u državu kojoj je upućen novi uhidbeni nalog?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. veljače 2021. uputio Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – SIA „PRODEX”/Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-72/21)

(2021/C 138/26)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj u prvostupanjskom postupku i žalitelj u kasacijskom postupku: SIA „PRODEX”

Tuženik u prvostupanjskom postupku i druga stranka u kasacijskom postupku: Valsts ieņēmumu dienests

Prethodna pitanja

1. Treba li kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. ⁽²⁾, tumačiti na način da podbroj 4418 20 kombinirane nomenklature može uključivati vrata i njihove dovratnike te pragove kao zasebnu robu?
2. S obzirom na pravilo 2. točku (a) prvu rečenicu općih pravila za tumačenje kombinirane nomenklature iz prvog dijela, odsjeka I. dijela A Priloga I. Uredbi Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, može li podbroj 4418 20 kombinirane nomenklature uključivati i nedovršene okvire i dovratnike vrata, plohe vrata i pragove, pod uvjetom da posjeduju bitne značajke cjelovitih ili dovršenih okvira vrata, dovratnika i pragova?
3. Treba li ploče i oblikovane letvice o kojima je riječ u glavnom postupku, koje imaju profil i dekorativnu završnu obradu koji objektivno dokazuju njihovu predvidljivu upotrebu u proizvodnji vrata, okvira vrata, dovratnika i pragova, ali koje prije montaže vrata treba rezati radi prilagodbe njihove duljine i na kojima treba napraviti utor za spajanje te im, po potrebi, treba napraviti utore za šarke i utore za brave, razvrstati u podbroj 4418 20 ili, ovisno o značajkama određenih ploča i oblikovanih letvica, u brojeve 4411 i 4412 kombinirane nomenklature?

⁽¹⁾ SL 1987., L 256, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 2011., L 282, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2021. uputio Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – AS PrivatBank, A, B, Unimain Holdings Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Predmet C-78/21)

(2021/C 138/27)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AS PrivatBank, A, B, Unimain Holdings Limited

Tuženik: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Prethodna pitanja

1. Mogu li se financijski zajmovi i krediti, kao i transakcije po tekućim i depozitnim računima kod financijskih institucija (uključujući banke), navedeni u Prilogu I. Direktivi Vijeća 88/361/EEZ ⁽¹⁾ od 24. lipnja 1988. za provedbu članka 67. Ugovora [o EZ-u], također smatrati kretanjima kapitala u smislu članka 63. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije?
2. Čini li ograničenje (koje ne proizlazi izravno iz zakonodavstva države članice) koje je naložilo nadležno tijelo države članice za određenu kreditnu instituciju, a kojim joj se zabranjuje uspostavljanje poslovnih odnosa te je se obvezuje na prekid takvih već postojećih odnosa s osobama koje nisu državljani Republike Latvije, mjeru države članice u smislu članka 63. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te podrazumijeva li kao takvo ograničenje načela slobodnog kretanja kapitala među državama članicama koje je priznato navedenom odredbom?
3. Može li se ograničenje slobodnog kretanja kapitala, zajamčenog u članku 63. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, opravdati ciljem sprečavanja korištenja financijskog sustava Unije u svrhu pranja novca i financiranja terorizma, utvrđenim u članku 1. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ ⁽²⁾?
4. Je li sredstvo koje je odabrala država članica, odnosno obveza neuspostavljanja poslovnih odnosa i prekida već postojećih poslovnih odnosa s osobama koje nisu državljani određene države članice (Republike Latvije), a koja je naložena određenoj kreditnoj instituciji, prikladno za postizanje cilja utvrđenog u članku 1. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ i čini li stoga iznimku predviđenu člankom 65. stavkom 1. točkom (b) Ugovora o funkcioniranju Europske unije?

⁽¹⁾ SL 1988., L 178, str. 5. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 3., str. 7.)

⁽²⁾ SL 2015., L 141, str. 73. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 140.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2021. uputio Tribunal du travail de Liège (Belgija) –
VW/Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)**

(Predmet C-92/21)

(2021/C 138/28)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VW

Tuženik: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Prethodna pitanja

Smatra li se djelotvornim pravnim lijekom u smislu članka 27. Uredbe Dublin III ⁽¹⁾ pravni lijek uspostavljen u nacionalnom pravu u korist podnositelja zahtjeva za azil od kojeg se traži da svoj zahtjev za međunarodnu zaštitu podnese na razmatranje u drugoj državi članici ako taj pravni lijek nema nikakav suspenzivan učinak i ako takav učinak može steći samo u slučaju oduzimanja slobode u svrhu neizbježnog transfera?

Treba li djelotvorni pravni lijek predviđen u članku 27. Uredbe Dublin III tumačiti na način da mu se protivi samo provedba mjere prisilnog transfera tijekom ispitivanja pravnog lijeka podnesenog protiv navedene odluke o transferu ili na način da se zabranjuje svaka pripremna mjera za udaljavanje, kao što je premještanje u centar u kojem se osigurava utvrđivanje plana vraćanja u pogledu podnositelja zahtjeva za azil od kojih se traži da svoj zahtjev za azil podnesu na razmatranje u drugoj europskoj zemlji?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2021. uputio Amtsgericht Bremen (Njemačka) –
DM/CTS Eventim AG & Co. KGaA**

(Predmet C-96/21)

(2021/C 138/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Bremen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DM

Tuženik: CTS Eventim AG & Co. KGaA

Prethodno pitanje

Treba li članak 16. točku (l) Direktive 2011/83/EU ⁽¹⁾ tumačiti na način da je za isključenje potrošačeva prava odustajanja dovoljno ako trgovac uslugu koja se odnosi na aktivnosti u slobodnom vremenu potrošaču ne pruža izravno, nego mu prodaje pravo pristupa takvoj usluzi?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2011., L 304, str. 64.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 260.)

Tužba podnesena 26. veljače 2021. – Češka Republika/Republika Poljska**(Predmet C-121/21)**

(2021/C 138/30)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, L. Dvořáková i J. Vláčil, agenti)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

Češka Republika zahtijeva od Suda da:

- utvrdi da je Republika Poljska:
 - omogućivši produljenje roka na koji je dana koncesija za iskopavanje lignita za šest godina bez provođenja procjene utjecaja na okoliš (u daljnjem tekstu: PUO), povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 4. stavaka 1. i 2. Direktive 2011/92 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 4. stavcima 4. do 6., člankom 5. stavcima 1. i 2., člancima 6., 7., 8. i 9. te direktive;
 - omogućivši isključenje zainteresirane javnosti iz postupka dodjele koncesije za djelatnost iskopavanja, povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 6. stavaka 2. do 7., članka 7. stavka 5., članka 8., članka 9. i članka 11. stavka 1. Direktive 2011/92;
 - davanjem odluci o PUO-u snage neposredne izvršivosti, povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 11. stavka 1. Direktive 2011/92;
 - nevezivanjem odluke o PUO-u uz eventualno provođenje postupka u slučaju neodobranja izuzeća za primjenu na dotična tijela, predviđenih u članku 4. stavku 5. Direktive 2000/60 ⁽²⁾, povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 4. stavka 1. točke (a) podtočke ii. i članka 4. stavka 1. točke (b) podtočke ii. Direktive 2000/60;
 - neomogućavanjem zainteresiranoj javnosti i Češkoj Republici sudjelovanje u postupku dodjele koncesije za iskopavanje važeće do 2026., povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 6. stavaka 2. do 7., članka 7. stavaka 1., 2. i 5. te članka 8. Direktive 2011/92;
 - neobjavlivanjem koncesije za iskopavanje važeće do 2026. i neobjavještavanjem Češke Republike o toj koncesiji u razumljivom obliku, povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 9. stavaka 1. i 2. Direktive 2011/92;
 - onemogućivši pokretanje žalbenog sudskog postupka u slučaju koncesije za iskopavanje važeće do 2026., povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 11. stavka 1. Direktive 2011/92;
 - neobjavlivanjem koncesije za iskopavanje važeće do 2026., povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 7. Direktive 2003/4 ⁽³⁾;
 - nedavanjem potpunih informacija u vezi s postupkom dodjele koncesije za iskopavanje važeće do 2026., povrijedila obveze koje proizlaze iz načela lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a;
 - ne uzevši u dovoljnoj mjeri u obzir odluku o PUO-u u koncesiji za iskopavanje važećoj do 2026., povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 2. stavka 1. u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive 2011/92;
 - ne uzevši u dovoljnoj mjeri u obzir sve uvjete vezane uz okoliš u koncesiji za iskopavanje važećoj do 2026., povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 8.a stavka 1. točke (b) Direktive 2011/92;
- naloži Republici Poljskoj snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj temelji svoju tužbu na razlozima vezanim uz povredu Direktive 2011/92, Direktive 2000/60 i Direktive 2003/4 te UEU-a (načelo lojalne suradnje).

1. Republika Poljska u nacionalnom je pravu usvojila propise sukladno kojima je moguće produžiti koncesiju za iskopavanje lignita za šest godina bez provođenja procjene utjecaja na okoliš i sukladno kojima postupak za dodjelu koncesije za djelatnost iskopavanja u većini slučajeva nije javan. Na taj je način povrijedila Direktivu 2011/92.
2. Republika Poljska povrijedila je Direktivu 2011/92 s obzirom na to da je dala snagu neposredne izvršivosti odluci o utjecaju na okoliš projekata u vezi s produljenjem trajanja i proširenjem djelatnosti iskopavanja u rudniku Turów do 2044., što je u slučaju te odluke dovelo do isključenja mogućnosti djelotvorne pravne zaštite. Također, Republika Poljska povrijedila je Direktivu 2000/60 s obzirom na to da odluka o utjecaju na okoliš ne uključuje na odgovarajući način cijelo razdoblje trajanja projekata s gledišta utjecaja iskopavanja na stanje vodnih tijela.
3. Republika Poljska povrijedila je Direktivu 2011/92 s obzirom na to da zainteresiranoj javnosti i Češkoj Republici nije dopustila da sudjeluju u postupku dodjele konačne koncesije za djelatnost iskopavanja u rudniku lignita Turów do 2026., da nije objavila odobrenje za koncesiju i da ga je Češkoj Republici dostavila sa zakašnjenjem i u nepotpunom obliku, da se poljsko pravo protivi nadzoru takve koncesije od strane zainteresirane javnosti, kao i s obzirom na to da u tom odobrenju za koncesiju nije na odgovarajući način uzet u obzir utjecaj na okoliš. Na taj način Republika Poljska također je povrijedila Direktivu 2003/4 i načelo lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a.

(¹) Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL 2012., L 26, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)

(²) Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

(³) Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL 2003., L 41, str. 26.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 128.)

Tužba podnesena 11. ožujka 2021. – Mađarska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-156/21)

(2021/C 138/31)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér i M. M. Tátrai, agenti)

Tuženi: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi Uredbu (EU) 2020/2092 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o općem režimu uvjetovanosti za zaštitu proračuna Unije (¹);

a podredno da:

- poništi sljedeće odredbe Uredbe 2020/2092:
- članak 4. stavak 1.
- članak 4. stavak 2. točku (h)

- članak 5. stavak 2.
- članak 5. stavak 3. pretposljednju rečenicu
- članak 5. stavak 3. posljednju rečenicu
- članak 6. stavke 3. i 8.

i da:

- naloži Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na neprikladnosti pravnog temelja uredbe i nepostojanju prikladnog pravnog temelja

Člankom 322. stavkom 1. točkom (a) UFEU-a, odredbom koja je određena kao pravni temelj pobijane uredbe, ovlašćuje se zakonodavac Unije da donese financijska pravila o izvršenju proračuna Unije; međutim, navedena uredba ne sadržava odredbe te vrste. Stoga, uredba ima neprikladan pravni temelj, a nema prikladan pravni temelj.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. UEU-a, u vezi s člankom 4. stavkom 1., člankom 5. stavkom 2., člankom 13. stavkom 2. UEU-a i člankom 269. UFEU-a

Postupak koji je uspostavljen pobijanom uredbom podrazumijeva primjenu, u posebnom slučaju, postupka iz članka 7. UEU-a, što tim člankom nije dopušteno. Samom uspostavom usporednog postupka pobijanom uredbom povređuje se i zaobilazi članak 7. UEU-a. Istodobno, postupak uspostavljen uredbom protivan je podjeli nadležnosti definiranoj u članku 4. stavku 1. UEU-a, njime se povređuje načelo dodjeljivanja predviđeno u članku 5. stavku 2. UEU-a i načelo institucionalne ravnoteže utvrđeno u članku 13. stavku 2. UEU-a te se povređuje članak 269. UFEU-a zbog nadležnosti dodijeljene Sudu.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općih načela pravne sigurnosti i regulatorne jasnoće zaštićenih pravom Unije

Ključni pojmovi koji se koriste u pobijanoj uredbi dijelom nisu definirani, a dijelom se ni ne mogu ujednačeno definirati i stoga nisu prikladni kao polazišna točka za ocjenjivanje i poduzimanje mjera na temelju uredbe niti za omogućavanje državama članicama da s potrebnom sigurnošću utvrde što se na temelju uredbe od njih očekuje u vezi s njihovim pravnim porecima ili s djelovanjem njihovih tijela. Nadalje, različite konkretne odredbe uredbe, i same za sebe i zajedno, podrazumijevaju takvu pravnu nesigurnost u primjeni uredbe da predstavljaju povredu općih načela pravne sigurnosti i regulatorne jasnoće zaštićenih pravom Unije.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se odnosi na poništenju članka 4. stavka 1. uredbe

Člankom 4. stavkom 1. pobijane uredbe omogućava se poduzimanje mjera i u slučaju kada postoji rizik za proračun Unije ili financijske interese Unije. Može se smatrati da je primjena mjera koje je moguće poduzeti na temelju uredbe neproporcionalna u slučaju kada ne postoji konkretna ugroza ili konkretan utjecaj. Navedenom odredbom povređuje se i načelo pravne sigurnosti.

5. Peti tužbeni razlog, koji se odnosi na poništenje članka 4. stavka 2. točke (h) uredbe

Na temelju članka 4. stavka 2. točke (h) pobijane uredbe može se također utvrditi da su, u drugim situacijama ili kod postupaka tijela koji su relevantni za dobro financijsko upravljanje proračunom Unije ili zaštitu financijskih interesa Unije, povrijeđena načela vladavine prava i mogu se poduzeti mjere, čime se, kad ne postoji precizna definicija kažnjivih situacija i postupka, povređuje načelo pravne sigurnosti.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se odnosi na poništenje članka 5. stavka 2. uredbe

U skladu s člankom 5. stavkom 2. pobijane uredbe, ako se uvedu mjere u vezi s pojedinom državom članicom, odnosno ako ju se liši sredstava iz proračuna Unije, to vladu te države članice ne oslobađa obveze da nastavi financirati krajnje korisnike programâ u skladu s onim što je ranije dogovoreno. To se, s jedne strane, protivi pravnom temelju uredbe, s obzirom na to da se određuje obveza koja pada na teret državnih proračuna država članica i, s druge strane, time se povređuju odredbe prava Unije u području proračunskog manjka i načelo jednakosti država članica.

7. Sedmi tužbeni razlog, koji se odnosi na poništenje članka 5. stavka 3. treće rečenice uredbe

U skladu s člankom 5. stavkom 3. trećom rečenicom pobijane uredbe, mjere koje se trebaju poduzeti trebaju uzeti u obzir prirodu, trajanje, ozbiljnost i opseg povreda načelâ vladavine prava, što dovodi u pitanje odnos između povrede načelâ vladavine prava koja se utvrdi i konkretnog utjecaja na proračun Unije ili na financijske interese Unije i stoga je nespojivo s pravnim temeljem uredbe i člankom 7. UEU-a. Nadalje, činjenica da se mjere ne definiraju s odgovarajućom preciznosti povređuje načelo pravne sigurnosti.

8. Osmi tužbeni razlog, koji se odnosi na poništenje članka 5. stavka 3. posljednje rečenice uredbe

U skladu s člankom 5. stavkom 3. posljednjom rečenicom pobijane uredbe, mjere koje se trebaju poduzeti su, *koliko je to moguće*, usmjerene na djelovanja Unije pogođena povredama načelâ vladavine prava, što ne jamči postojanje izravne veze između povrede načelâ vladavine prava koja se konkretno utvrdi i mjera koje se trebaju poduzeti te stoga predstavlja povredu i načela proporcionalnosti i, zbog neprikladnog određivanja veze između povrede načelâ vladavine prava koja se konkretno utvrdi i mjera koje se trebaju poduzeti, načela pravne sigurnosti.

9. Deveti tužbeni razlog, koji se odnosi na poništenje članka 6. stavaka 3. i 8. Uredbe

U skladu s člankom 6. stavcima 3. i 8. pobijane uredbe, Komisija, pri procjeni koju provodi, uzima u obzir relevantne informacije iz dostupnih izvora, uključujući odluke, zaključke i preporuke institucija Unije, drugih relevantnih međunarodnih organizacija i drugih priznatih institucija, a pri procjeni proporcionalnosti mjera koje će se donijeti, u obzir uzima takve informacije i smjernice, što ne podrazumijeva dovoljno preciznu definiciju upotrijebljenih informacija. To što upućivanja i izvori koje Komisija koristi nisu prikladno definirani povređuje načelo pravne sigurnosti.

(¹) SL 2020., L 433I, str. 1.

Tužba podnesena 11. ožujka 2021. – Republika Poljska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-157/21)

(2021/C 138/32)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Tuženici: Europski parlament, Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

— poništiti u cijelosti Uredbu (EU, Euratom) 2020/2092 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o općem režimu uvjetovanosti za zaštitu proračuna Unije (¹);

— naložiti Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije snošenje troškova

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Tužbeni razlog koji se temelji na nepostojanju pravne osnove Uredbe 2020/2092.

Poljska navodi da Uredba donesena na temelju članka 322. stavka 1. točke (a) UFEU-a ne može predviđati uvjete povrede načela obuhvaćene pojmom „vladavina prava” niti ovlašćivati Komisiju i Vijeće da utvrđuje povrede tih načela počinjenih od strane država članica, a time i da u provedbenim aktima donosi mjere za zaštitu proračuna Unije. Poljska usto tvrdi da kreirani mehanizam ne ispunjava uvjete kakve mora ispunjavati mehanizam uvjetovanosti, pa je stoga riječ o mehanizmu kojim se državama članicama određuju sankcije za nepridržavanje njihovih obaveza iz Ugovora.

2. Podredno, u slučaju da Sud prihvati nadležnost zakonodavca Unije za donošenje Uredbe 2020/2092, tužbeni razlog koji se temelji na neodgovarajućoj pravnoj osnovi te Uredbe.
3. Podredno, u slučaju da Sud prihvati nadležnost zakonodavca Unije za donošenje Uredbe 2020/2092, tužbeni razlog koji se temelji na povredi Protokola (br. 2) o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti.
4. Tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 296. drugog stavka UFEU-a zbog nedostatnog obrazloženja prijedloga Uredbe 2020/2092.
5. Tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 7. UEU-a.

Poljska tvrdi da Uredba 2020/2092 predviđa novi, Ugovorima nepredviđeni, mehanizam nadzora glede pridržavanja načela vladavine prava od strane država članica, pa samim time proizvodi učinke istovjetne izmjeni Ugovora. Usto, budući da se cilj mehanizma uspostavljenog u Uredbi 2020/2092 poklapa s ciljem postupka uspostavljenog u članku 7. UEU-a, Uredba 2020/2092 dovodi do zaobilazanja postupka uspostavljenog u članku 7. UEU-a, dovodeći u pitanje osnovanost njezine daljnje primjene i čineći je čak bespredmetnom.

6. Tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 269. prvog stavka UFEU-a zbog definiranja vrijednosti „vladavine prava” kao pojma primarnog prava iz članka 2. UEU-a putem akta sekundarnog prava, tj. putem Uredbe 2020/2092.
7. Tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 4. stavaka 1., članka 4. stavka 2. druge rečenice i članka 5. stavka 2. UEU-a.

Tužbeni razlog razvija argumentaciju predstavljenu u prvom tužbenom razlogu. Poljska navodi da je uspostavom mehanizma nadzora pridržavanja načela vladavine prava od strane država članica, predviđenog u Uredbi 2020/2092, zakonodavac Unije povrijedio načela dodijeljenih ovlasti koje se predviđa u članku 4. stavku 1. i članku 5. stavku 2. UEU-a. Nadalje, Poljska tvrdi da je zakonodavac također povrijedio obvezu utvrđenu u članku 4. stavku 2. drugoj rečenici UEU-a u pogledu ispunjavanja osnovnih funkcija države, posebno funkcija kojima je cilj osiguravanje njezine teritorijalne cjelovitosti, održavanje javnog reda i zaštita nacionalne sigurnosti.

8. Tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja prema državama članicama (članak 4. stavak 2. prva rečenica UEU-a).

Poljska navodi da odredbe Uredbe ne jamče da će utvrđivanju povrede načela vladavine prava prethoditi „dubinska kvalitativna ocjena” koja će biti objektivna, nepristrana i pravična. Poljska usto tvrdi da postupak donošenja mjere za zaštitu proračuna Unije neposredno i nepobitno diskriminira manje i srednje u odnosu na velike države članice.

9. Tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti.

Poljska navodi da odredbe Uredbe 2020/2092, posebice uvjeti za ocjenu povrede načela vladavine prava koji su utvrđeni u članku 3. i članku 4. stavku 2., ne ispunjavaju zahtjeve jasnosti i preciznosti.

10. Tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti (članak 5. stavak 4. UEU-a).
11. Tužbeni razlog koji se temelji na zlouporabi ovlasti zbog uspostave mehanizma kojemu stvarni cilj nije zaštita proračuna Unije već zaobilaznje formalnih zahtjeva za pokretanje postupka definiranog u članku 7. UEU-a, kao i materijalnih zahtjeva za pokretanje postupka, o kojima je riječ u članku 258. UFEU-a.

(¹) SL 2020., L 433I, str. 1.

Rješenje predsjednika petog vijeća Suda od 11. siječnja 2021. – Europska komisija/Mađarska

(Predmet C-761/19) (¹)

(2021/C 138/33)

Jezik postupka: mađarski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 77, 9. 3. 2020.

Rješenje predsjednika šestog vijeća Suda od 30. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal d'instance de Rennes – Francuska) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG

(Predmet C-865/19) (¹)

(2021/C 138/34)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 54, 17. 2. 2020.

Rješenje predsjednika Suda od 27. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla – Španjolska) – ZP/Delegación del Gobierno en Melilla

(Predmet C-38/20) (¹)

(2021/C 138/35)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 137, 27. 4. 2020.

Rješenje predsjednika Suda od 18. siječnja 2021. – Europska komisija/Talijanska Republika**(Predmet C-227/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/36)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 255, 3. 8. 2020.

Rješenje predsjednika Suda od 22. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail du Brabant wallon – Belgija) – PR/Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)**(Predmet C-335/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/37)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 313, 21. 9. 2020.

Rješenje predsjednika Suda od 25. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l’Oberlandesgericht Wien – Austrija) – Österreichische Apothekerkammer/HA**(Predmet C-407/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/38)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 443, 21. 12. 2020.

Rješenje predsjednika Suda od 22. siječnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Noord-Holland – Nizozemska) – P/Swiss International Air Lines AG**(Predmet C-512/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/39)

Jezik postupka: nizozemski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 443, 21. 12. 2020.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 17. veljače 2021. – Ryanair/Komisija

(Predmet T-238/20) ⁽¹⁾

(„Državne potpore – Tržište zračnog prijevoza u Švedskoj, iz nje i prema njoj – Jamstva za zajmove namijenjene potpori zračnim prijevoznicima u okviru pandemije bolesti COVID-19 – Odluka o neospornosti – Vremenski okvir mjera državnih potpora – Mjera namijenjena otklanjanju ozbiljnih poremećaja u gospodarstvu države članice – Slobodno pružanje usluga – Jednako postupanje – Proporcionalnost – Kriterij posjedovanja licencije koju su izdala švedska tijela – Nepostojanje odvagivanja korisnih učinaka potpore na trgovinske uvjete i održavanje nenarušenog tržišnog natjecanja s njezinim negativnim učincima – Članak 107. stavak 3. točka (b) UFEU a – Ratio legis – Obveza obrazlaganja”)

(2021/C 138/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: E. Vahida, F.-C. Laprévotte, S. Rating i I.-G. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, S. Noë i F. Tomat, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Francuska Republika (zastupnici: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel i P. Dodeller, agenti), Kraljevina Švedska (zastupnici: C. Meyer-Seitz, H. Eklinder, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, R. Shahsavan Eriksson i J. Lundberg, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2020) 2366 *final* od 11. travnja 2020. o državnoj potpori SA.56812 (2020/N) – Švedska – COVID-19: program jamstava za zajmove u korist zračnih prijevoznika

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Ryanair DAC nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije, u skladu s njezinim zahtjevom, uključujući troškove nastale u okviru zahtjeva za povjerljivo postupanje.
3. Francuska Republika i Kraljevina Švedska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 209, 22. 6. 2020.

Presuda Općeg suda od 17. veljače 2021. – Ryanair/Komisija**(Predmet T-259/20) ⁽¹⁾**

(„Državne potpore – Francusko tržište zračnog prijevoza – Moratorij na mjesečno plaćanje pristojbe za civilno zrakoplovstvo i pristojbe solidarnosti tijekom razdoblja od ožujka do prosinca 2020. u okviru pandemije bolesti COVID-19 – Odluka o neospornosti – Potpora namijenjena otklanjanju štete nastale zbog izvanrednog događaja – Slobodno pružanje usluga – Jednako postupanje – Kriterij posjedovanja licencije koju su izdala francuska tijela – Proporcionalnost – Članak 107. stavak 2. točka (b) UFEU-a – Obveza obrazlaganja”)

(2021/C 138/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: E. Vahida, F.-C. Laprèvote, S. Rating i I.-G. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, S. Noë i C. Georgieva-Kecsmar, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Francuska Republika (zastupnici: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel i P. Dodeller, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2020) 2097 final od 31. ožujka 2020. o državnoj potpori SA.56765 (2020/N) – Francuska – COVID-19: moratorij na plaćanje zrakoplovnih pristojbi namijenjen poduzetnicima javnog zračnog prijevoza.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Ryanair DAC nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije, u skladu s njezinim zahtjevom, uključujući troškove nastale u okviru zahtjeva za povjerljivo postupanje.
3. Francuska Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 215, 29. 6. 2020.

Rješenje Općeg suda od 12. veljače 2021. – sprd.net/EUIPO – Shirtlabor (I love)**(Predmet T-19/20) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije I love – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Žig koji se sastoji od reklamnog slogana – Obveza obrazlaganja – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Neprimjenjivost članka 16. stavka 1. točke (a) Delegirane uredbe (EU) 2018/625 – Dopusštenost dokazâ – Članak 97. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Nepristranost – Članak 95. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)

(2021/C 138/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: sprd.net AG (Leipzig, Njemačka) (zastupnik: J. Hellenbrand, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Shirtlabor GmbH (Münster, Njemačka) (zasatupnik: O. Wallscheid, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. listopada 2019. (predmet R 5/2019-5) u vezi s postupkom proglašavanja žiga ništavim između društava Shirtlabor i sprd.net.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu sprd.net AG nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvo Shirtlabor GmbH snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 68, 2. 3. 2020.

Rješenje Općeg suda od 11. veljače 2021. – Fryč/Komisija

(Predmet T-92/20) (¹)

(„Izvanugovorna odgovornost – Državne potpore – Uredbe o skupnim izuzećima – Program potpora koje su češka tijela odobrila određenim poduzetnicima – Odluka Komisije kojom se navedeni program odobrava – Tužba za poništenje odbačena kao nepravovremena – Šteta koju su navodno prouzročili akti Komisije i sudova Unije – Zastara – Očito djelomično nedopuštena tužba – Uzročno-posljedična veza – Očito djelomično pravno neutemeljena tužba”)

(2021/C 138/43)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Petr Fryč (Pardubice, Češka Republika) (zastupnik: Š. Oharková, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Braga da Cruz, C. Georgieva-Kecsmar i K. Walkerová, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog, prvo, donošenja Uredbe Komisije (EZ) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članaka 87. i 88. Ugovora (Uredba o općem skupnom izuzeću) (SL 2008., L 214, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 159.), drugo, donošenja odluke Komisije od 3. prosinca 2007. i neobjavljanja navedene odluke, treće, propusta u obradi pritužbi koje je tužitelj podnio između 2016. i 2018. od strane Komisije, i, četvrto, rješenja od 5. rujna 2019., Fryč/Komisija (C-230/19 P, neobjavljeno, EU:C:2019:685) i od 15. siječnja 2019., Fryč/Komisija (T-513/18, neobjavljeno, EU:T:2019:22).

Izreka

1. Tužba se odbacuje.

2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju Češke Republike.
3. Petru Fryču nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije osim onih koji se odnose na zahtjev za intervenciju.
4. Petr Fryč i Europska komisija svaki će snositi svoje troškove koji se odnose na zahtjev za intervenciju.

(¹) SL C 161, 11. 5. 2020.

Rješenje Općeg suda od 11. veljače 2021. – Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Predmet T-176/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)

(2021/C 138/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sam McKnight Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: P. Sipos, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: E. Stoyanov Edisonov i I. Robledo McClymont, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. siječnja 2020. (predmet R 689/2019-4) u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Carolina Herrera i Sam McKnight.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova društava Sam McKnight Ltd i Carolina Herrera Ltd.

(¹) SL C 191, 8. 6. 2020.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. veljače 2021. – PNB Banka/ESB

(Predmet T-230/20 R)

(„Privremena pravna zaštita – Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Posebne nadzorne zadaće povjerene ESB-u – Odluka o povlačenju odobrenja kreditne institucije – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)

(2021/C 138/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PNB Banka AS (Riga, Latvija) (zastupnik: O. Behrends, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: F. Bonnard, V. Hümpfner i C. Hernández Saseta, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Republika Latvija (zastupnici: K. Pommere, V. Soņeca i E. Bārdiņš, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke ESB-a od 17. veljače 2020. o povlačenju odobrenja tužitelju.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 19. prosinca 2020. – Komisija/CEVA i dr.

(Predmet T-748/20)

(2021/C 138/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà i M. Ilkova, agenti, uz asistenciju E. Bouttiera, odvjetnika)

Tuženici: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Francuska), SELARL TCA, u svojstvu opunomoćenika suda u postupku sanacije društva CEVA (Saint-Brieuc, Francuska) i SELARL AJIRE, u svojstvu povjerenika za provedbu plana sanacije društva CEVA (Rennes, Francuska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži društvu CEVA, koje zastupa njegov predsjednik, da tužitelju isplati iznos od 234 491,02 eura koji odgovara iznosu glavnice od 168 220,16 eura i iznosu zateznih kamata od 66 270,86 eura;
- naloži društvu CEVA snošenje troškova u ovom predmetu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na osnovanosti tužbe na temelju arbitražne klauzule ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava br. Q5RS-2000-31334, čijim se člankom 5. utvrđuje da su Prvostupanjski sud Europskih zajednica (koji je postao Opći sud Europske unije) i, u slučaju žalbe, Sud Europskih zajednica (koji je postao Sud Europske unije) jedini nadležni za odlučivanje u svim sporovima između Zajednice (koja je postala Unija), s jedne strane, i ugovarateljâ, s druge strane, o valjanosti, primjeni i tumačenju navedenog ugovora.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na obvezi pozivanja povjerenika za provedu plana sanacije i opunomoćenika suda u postupku sanacije društva CEVA na temelju pokretanja postupka sanacije u odnosu na to društvo. Naime, tužitelj smatra da, s obzirom na to da je tužba podnesena nakon donošenja plana sanacije, vjerovnik mora tužiti ne samo povjerenika za provedbu plana sanacije, nego i opunomoćenika suda u postupku sanacije, kao organe koji interveniraju u postupku ispitivanja i priznavanja potraživanja.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na prijeveri društva CEVA i teškim financijskim nepravilnostima utvrđenima u okviru revizije. Tužitelj osobito navodi da su francuski sudovi istaknuli da prijeverna prikazivanja broja sati provedenih na različitim projektima za koje je društvo CEVA primilo bespovratna sredstva od Europske unije čine povredu njegovih ugovornih obveza, koju je to društvo počinilo. Iz toga proizlazi obveza povrata predujmova koje je odobrio tužitelj zbog prijeverne prirode postupanja društva CEVA.

Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – EVH/Komisija

(Predmet T-53/21)

(2021/C 138/47)

Jezik postupka: Njemački

Stranke

Tužitelj: EVH GmbH (Halle [Saale], Njemačka) (zastupnici: I. Zenke i T. Heymann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.);
- naloži tuženiku da dostavi spise predmeta M.8870 i M.8871 koji se odnose na komunikaciju između tuženika i stranaka koncentracije prije i tijekom postupka koncentracije, na zasebno obavješćivanje o pojedinim dijelovima transakcije i na promjenu mišljenja tuženika tijekom postupka;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući i odvjetničkih i putnih troškova nastalih tužitelju u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi ističu se sljedeći tužbeni razlozi.

1. Prvi tužbeni razlog: Odluka kojom je dano dopuštenje ima formalne nedostatke.
 - koncentracija M.8870, čija dopuštenost se ovdje osporava, pogrešno je izdvojena iz jedinstvene koncentracije društava E.ON SE (E.ON) i RWE AG, koja raspodjeljuje stupnjeve stvaranja dodatne vrijednosti u energetske industriji. Cijela operacija usko je povezana, te je sadržavala, pored prijenosa društva innogy SE (innogy), društva kćeri društva RWE, društvu E.ON, također i stjecanje sredstava proizvodnje društva E.ON u korist društva RWE, što je tuženik u odvojenom postupku dopustio (predmet 8871) i stjecanje udjela od 16,67 % u društvu E.ON u korist društva RWE, što je njemački Savezni ured za kartele dopustio. Nadalje, tuženik nije na zadovoljavajući način saslušao tužitelja te je svoju odluku prekasno i nedovoljno obrazložio.
2. Drugi tužbeni razlog: tuženik nije u dovoljnoj mjeri utvrdio činjenično stanje.
 - Prigodom utvrđivanja relevantnog tržišta tuženik nije utvrđivao kako, u odnosu na opskrbu njemačkih kućanstava i malih komercijalnih kupaca (KiM) strujom i plinom, a sa stanovišta potrošača, homogenost gospodarskih dobara, jedinstveni način namjeravane uporabe i drugi važni čimbenici opskrbe KiM-ova utječu na definiciju tržišta. Tuženik je stoga nepravilno zaključio o postojanju zasebnih tržišta osnovne opskrbe i opskrbe na temelju posebnih ugovora.

- tuženik prigodom zemljopisnog razgraničenja tržišta nije razjasnio kako je osigurana ponuda i potražnja za opskrbu KiM-ova u lokalnoj maloprodaji te je stoga pogrešno shvatio stvarnu lokalnu strukturu koja se razlikuje po poštanskim brojevima.
 - Što se tiče uvjeta za lokalna tržišta za KiM-ove, povezivanje portfelja kupaca društava E.ON i innogy u njihovim utvrđenim područjima opskrbe, prevladavajuća prisutnost društva E.ON na središnjim prodajnim kanalima Google, Verivox i Check24, i sposobnost istiskivanja trećih opskrbljivača, nisu (pravilno) ocijenjeni.
 - Ocjena mrežnog poslovanja je također nedostatna. To je slučaj kako u odnosu na visoku razinu prodora društva E.ON na tržište u nabavi mrežne opreme, usluga i IT-ja i vlastiti asortiman mrežnih usluga za treće strane u radu distribucijskih mreža, tako i u odnosu na konkurenciju samih distribucijskih mreža (tzv. tržišno natjecanje za koncesije). Posebice, nisu uzete u obzir buduće posljedice eliminacije društva innogy-a kao konkurenta društvu E.ON u tržišnom natjecanju za koncesije.
 - Provedena je samo djelomična analiza inovativnog poslovanja na sučelju između distribucije i mrežnog poslovanja kojim dominira društvo E.ON, uključujući i važnosti mjeriteljstva kao vrata za inovativna rješenja, te uloge društva E.ON-a u tome. Za brzo rastuću E-mobility pobliže se razmatrao samo rad punionica na autocestama, što je samo jedan dio tržišta. Važne teme budućnosti poput *Big Data*-e i (*Bundle*) proizvoda samo su ukratko obrađene.
 - Ispitivanje se u cijelosti temeljilo na razmatranjima prošlosti. Učinci u idućim godinama (primjerice, zbog sve većeg manjka kvalificirane radne snage u mrežnom širenju, povećane važnosti podataka, itd.) nisu utvrđivani.
3. Treći žalbeni razlog: Tuženik je počinio očitu pogrešku u ocjeni kada je ocijenio da je koncentracija spojiva s tržišnim natjecanjem, djelomično i kao posljedicu pogrešaka u utvrđivanju činjenica.
- Tuženik je očito pogrešno ograničio tržište opskrbe KiM-a, jer nije definirao opskrbu energijom KiM-u na temelju ugovora o osnovnoj opskrbi i na temelju posebnog ugovora kao jedinstveno tržište.
 - Tuženik sustavno pogrešno ocjenjuje tržišnu snagu društva E.ON u maloprodajnoj opskrbi KiM-a, jer je – s obzirom na to da je već nepravilno ograničio tržište samo na opskrbu na temelju posebnih ugovora – pogrešno pretpostavio da je tržište nacionalno, a ne sastavljeno od mnoštva lokalnih tržišta. Time je zanemario činjenicu da rastući lokalni tržišni udio društva E.ON u mnogim slučajevima prelazi 70 %.
 - Tuženik također pogrešno karakterizira značajnu prisutnost i dominantni položaj društva E.ON u tržišnom natjecanju za mrežne koncesije kao bezopasan, pri čemu se negativne posljedice na tržišno natjecanje uklanjanja društva innogy iz konkurencije pogrešno ocjenjuju.
 - Zbog neosnovanog razlikovanja različitih tržišta proizvoda u mjeriteljstvu nije prepoznata tržišna snaga društva E.ON, čime je također podcijenjena šteta nastala tržišnom natjecanju u inovativnom poslovanju. Isto vrijedi i za područje E-Mobility-ja, gdje su selektivno utvrđene samo negativne posljedice za rad punionica na autocestama.
 - Tuženik očito pogrešno nije uzео u obzir ni štetu za tržišno natjecanje koja proizlaze iz lakšeg pristupa društvu E.ON-a većoj količini podataka.
 - Tuženik ne prepoznaje da je raspodjela stupnjeva dodatne vrijednosti u energetske industriji između E.ON-a i RWE-a, koje je dogovoreno u sklopu koncentracije, sadržavala ograničenje tržišnog natjecanja koje je nespojivo s člankom 101. UFEU-a.

- Naposljetku, tuženikovi minimalni zahtjevi koji se odnose samo na specijalizirano njemačko tržište električne energije za grijanje i punionice na autocestama, ne mogu otkloniti postojeće zabrinutosti koje se odnose na tržišno natjecanje. Oni se ne odnose na tržišta koja je koncentracija oštetila i nisu relevantni za očuvanje tržišnog natjecanja.

Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – Stadtwerke Leipzig/Komisija

(Predmet T-55/21)

(2021/C 138/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Stadtwerke Leipzig GmbH (Leipzig, Njemačka) (zastupnici: I. Zenke i T. Heymann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tužnikovu odluku od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.);
- naloži tuženiku da dostavi spise predmeta M.8870 i M.8871 koji se odnose na komunikaciju između tuženika i stranaka koncentracije prije i tijekom postupka koncentracije, na zasebno obavješćivanje o pojedinim dijelovima transakcije i na promjenu mišljenja tuženika tijekom postupka;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući i odvjetničkih i putnih troškova nastalih tužitelju u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se zasniva na tri tužbena razloga, koji su u bitnome slični ili identični onima iz predmeta T-53/21, EVH/Komisija.

Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – TEAG/Komisija

(Predmet T-56/21)

(2021/C 138/49)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: TEAG Thüringer Energie AG (Erfurt, Njemačka) (zastupnici: I. Zenke i T. Heymann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tužnikovu odluku od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.);

- naloži tuženiku da dostavi spise predmeta M.8870 i M.8871 koji se odnose na komunikaciju između tuženika i stranaka koncentracije prije i tijekom postupka koncentracije, na zasebno obavješćivanje o pojedinim dijelovima transakcije i na promjenu mišljenja tuženika tijekom postupka;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući i odvjetničkih i putnih troškova nastalih tužitelju u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se zasniva na tri tužbena razloga, koji su u biti slični ili identični onima iz predmeta T-53/21, EVH/Komisija.

Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – GWS Stadtwerke Hameln/Komisija

(Predmet T-58/21)

(2021/C 138/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Hameln, Njemačka) (zastupnici: I. Zenke i T. Heymann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tužnikovu odluku od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.);
- naloži tuženiku da dostavi spise predmeta M.8870 i M.8871 koji se odnose na komunikaciju između tuženika i stranaka koncentracije prije i tijekom postupka koncentracije, na zasebno obavješćivanje o pojedinim dijelovima transakcije i na promjenu mišljenja tuženika tijekom postupka;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući i odvjetničkih i putnih troškova nastalih tužitelju u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se zasniva na tri tužbena razloga, koji su u biti slični ili identični onima iz predmeta T-53/21, EVH/Komisija.

Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – eins energie in sachsen/Komisija

(Predmet T-59/21)

(2021/C 138/51)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Njemačka) (zastupnici: I. Zenke i T. Heymann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.);
- naloži tuženiku da dostavi spise predmeta M.8870 i M.8871 koji se odnose na komunikaciju između tuženika i stranaka koncentracije prije i tijekom postupka koncentracije, na zasebno obavješćivanje o pojedinim dijelovima transakcije i na promjenu mišljenja tuženika tijekom postupka;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući i odvjetničkih i putnih troškova nastalih tužitelju u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se zasniva na tri tužbena razloga, koji su u biti slični ili identični onima iz predmeta T 53/21, EVH/Komisija.

Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – Naturstrom/Komisija

(Predmet T-60/21)

(2021/C 138/52)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Naturstrom AG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: I. Zenke i T. Heymann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.);
- naloži tuženiku da dostavi spise predmeta M.8870 i M.8871 koji se odnose na komunikaciju između tuženika i stranaka koncentracije prije i tijekom postupka koncentracije, na zasebno obavješćivanje o pojedinim dijelovima transakcije i na promjenu mišljenja tuženika tijekom postupka;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući i odvjetničkih i putnih troškova nastalih tužitelju u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se zasniva na tri tužbena razloga, koji su u biti slični ili identični onima iz predmeta T 53/21, EVH/Komisija.

Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – EnergieVerbund Dresden/Komisija**(Predmet T-61/21)**

(2021/C 138/53)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* EnergieVerbund Dresden GmbH (Dresden, Njemačka) (zastupnici: I. Zenke i T. Heymann, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi tuženikovu odluku od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.);
- naloži tuženiku da dostavi spise predmeta M.8870 i M.8871 koji se odnose na komunikaciju između tuženika i stranaka koncentracije prije i tijekom postupka koncentracije, na zasebno obavješćivanje o pojedinim dijelovima transakcije i na promjenu mišljenja tuženika tijekom postupka;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući i odvjetničkih i putnih troškova nastalih tužitelju u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*Tužba se zasniva na tri tužbena razloga, koji su u biti slični ili identični onima iz predmeta T 53/21, EVH/Komisija.***Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – GGEW/Komisija****(Predmet T-62/21)**

(2021/C 138/54)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Bensheim, Njemačka) (zastupnici: I. Zenke i T. Heymann, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi tuženikovu odluku od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.);
- naloži tuženiku da dostavi spise predmeta M.8870 i M.8871 koji se odnose na komunikaciju između tuženika i stranaka koncentracije prije i tijekom postupka koncentracije, na zasebno obavješćivanje o pojedinim dijelovima transakcije i na promjenu mišljenja tuženika tijekom postupka;

- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući i odvjetničkih i putnih troškova nastalih tužitelju u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se zasniva na tri tužbena razloga, koji su u biti slični ili identični onima iz predmeta T 53/21, EVH/Komisija.

Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – Stadtwerke Frankfurt am Main/Komisija

(Predmet T-63/21)

(2021/C 138/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnik: C. Schalast, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženika br. M.8870 od 17. rujna 2019.;
- u skladu s člankom 68. stavkom 5. Poslovnika Općeg suda i uzimajući u obzir njihovu materijalnu povezanost, postupak spoji s tužbama o istoj odluci M.8870 radi donošenja zajedničke odluke kojom se završava postupak;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U tužbi protiv odluke Komisije od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.), tužitelj u biti ističe jedan tužbeni razlog, točnije povredu odredaba Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004⁽¹⁾. Pritom se oslanja na sljedeće argumente:

1. Razdvajanje koncentracije u tri podtransakcije.

- arbitrarnim razdvajanjem projekta koncentracije tuženik krši Ugovore Europske unije i odredbe Uredbe o koncentracijama. Posebno je zanemario postupovne propise o koncentracijama, zbog čega nije uzeo u obzir ili nije na ispravan način uzeo u obzir okolnosti koje su značajne za donošenje odluke. To je uključivalo pogrešnu ocjenu pravne, ekonomske i činjenične povezanosti cijelog projekta koncentracije, pogrešnu ocjenu transakcije kao *Asset Swap-a*, neuzimanje u obzir učinaka na tržišno natjecanje protučinidbe za udjel društva RWE AG u društvu E.ON SE u visini od 16,67 % te pogrešnu ocjenu učinaka transakcije na tržišno natjecanje.

2. Pogrešna ocjena projekta koncentracije i njegova učinka na europsko unutarnje tržište.

- Tuženik, također, nije na pravilan način definirao tržište. Osim toga, upotrijebio je pogrešnu marginu prosudbe učinaka transakcije te je pogrešno ocijenio učinke na tržišno natjecanje. Pritom se oslonio na pogrešne činjenice. U tom smislu tuženik je došao do pogrešnog zaključka da se koncentracija, s jedne strane, može ispitati odvojeno i, s druge strane, da nema štetnih učinaka na tržišno natjecanje u Uniji.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL. 2004., L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.)

Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – Mainova/Komisija

(Predmet T-64/21)

(2021/C 138/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mainova AG (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnik: C. Schalast, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženika br. M.8870 od 17. rujna 2019.;
- u skladu s člankom 68. stavkom 5. Poslovnika Općeg suda i uzimajući u obzir njihovu materijalnu povezanost, postupak spoji s tužbama o istoj odluci M.8870 radi donošenja zajedničke odluke kojom se završava postupak;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba protiv odluke Komisije od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.), zasniva se na jednom razlogu, koji je u biti sličan ili identičan tužbenom razlogu istaknutom u predmetu T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main/Komisija.

Tužba podnesena 29. siječnja 2021. – enercity/Komisija

(Predmet T-65/21)

(2021/C 138/57)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: enercity AG (Hannover, Njemačka) (zastupnik: C. Schalast, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženika br. M.8870 od 17. rujna 2019.;

- u skladu s člankom 68. stavkom 5. Poslovnika Općeg suda i uzimajući u obzir njihovu materijalnu povezanost, postupak spoji s tužbama o istoj odluci M.8870 radi donošenja zajedničke odluke kojom se završava postupak;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba protiv odluke Komisije od 17. rujna 2019. o proglašenju koncentracije E.ON i innogy spojivom s unutarnjim tržištem, predmet M.8870 (SL 2020., C 379, str. 16.), zasniva se na jednom razlogu, koji je u biti sličan ili identičan tužbenom razlogu istaknutom u predmetu T 63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main/Komisija.

Tužba podnesena 28. siječnja 2021. – QA/Komisija

(Predmet T-68/21)

(2021/C 138/58)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: QA (zastupnik: C. Roth, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži Europskoj komisiji plaćanje iznosa od 397 038,3 eura [osobi QA] na ime imovinske štete koju je pretrpjela zbog toga što je Komisija povrijedila načela proporcionalnosti, dobre uprave i prava obrane, kako proizlaze iz prava Europske unije;
- naloži Europskoj komisiji plaćanje iznosa od 100 000 eura [osobi QA] na ime neimovinske štete koju je pretrpjela zbog povrede načela proporcionalnosti kako ono proizlazi iz prava Europske unije;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova, uključujući nenadoknadive troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužiteljica navodi četiri tužbena razloga, od kojih se prva tri odnose na imovinsku štetu koju je navodno pretrpjela zbog izmakle dobiti trenutnih i budućih primanja, i četvrti koji se odnosi na neimovinsku štetu koju je navodno pretrpjela zbog narušavanja svojeg ugleda.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da je Europska komisija povrijedila načelo proporcionalnosti što stoga predstavlja nezakonito postupanje koje je počinila, a koja je prouzrokovalo štetu tužiteljici.
 2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome da Europska komisija nije poštovala prava obrane što stoga predstavlja nezakonito postupanje koje je počinila, a koje je prouzrokovalo štetu tužiteljici.
 3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da je Europska komisija povrijedila načelo dobre uprave što stoga predstavlja nezakonito postupanje koje je počinila, a koje je prouzrokovalo štetu tužiteljici.
 4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tome da je Europska komisija povrijedila načelo proporcionalnosti što stoga predstavlja nezakonito postupanje koje je počinila, a koje je prouzrokovalo štetu tužiteljici.
-

Tužba podnesena 4. veljače 2021. – PIC CO/EUIPO – Haribo Ricqles Zan (P.I.C. Co.)**(Predmet T-73/21)**

(2021/C 138/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PIC CO AD (Kazičene, Bugarska) (zastupnik: A. Ivanova, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Haribo Ricqles Zan (Marseille, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije P.I.C. Co. – žig Europske unije br. 15 400 138

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. studenoga 2020. u predmetu R 1847/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 4. veljače 2021. – QC/Komisija**(Predmet T-77/21)**

(2021/C 138/60)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: QC (zastupnik: F. Moyses, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi prešutnu odluku o odbijanju od 8. studenoga 2020.;

— naloži ponovni izračun [QC-ovih] mirovinskih prava s učinkom od 1. svibnja 2020. na temelju svih njegovih stvarnih doprinosa u španjolski socijalni sustav;

- tužitelju dosudi iznos koji odgovara razlici između ponovno izračunanog iznosa njegove mirovine i iznosa koji je [QC] stvarno primio, a sve to za razdoblje od 1. svibnja 2020. do dana previđenog ponovnog izračuna mirovinskih prava, pri čemu je iznos uvećan za zakonsku zateznu kamatu, koja počinje teći od isplate navedenog iznosa, podredno, od dana podnošenja žalbe, podredno, od dana podnošenja ove tužbe, podložno povećanju tog iznosa za mjesece nakon siječnja 2021., a sve to do poništenja pobijane prešutne odluke o odbijanju;
- tužitelju dosudi iznos od 25 000 eura (dvadeset pet tisuća eura) na ime imovinske štete;
- tužitelju dosudi iznos od 50 000 eura (pedeset tisuća eura) na ime neimovinske štete;
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 45. i 48. UFEU-a kojima se utvrđuje sloboda kretanja radnika i zaštita socijalnih prava u okviru slobode kretanja radnika i, konkretnije, koji se temelji na povredi zaštite socijalnih prava građanina Europske unije koji je radio za međunarodnu organizaciju uz ostvarivanje svoje slobode kretanja unutar Europske unije. Prema tužiteljevom mišljenju, ta se povreda očituje i u povredi drugih pravila prava Europske unije, među kojima su:
 - Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL 1971., L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.);
 - članak 7. i članak 11. stavak 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije, i;
 - članak 6. Uredbe (EZ) br. 883/2004 od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160. i ispravak SL 2020., L 415, str. 88.).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na tužiteljev zahtjev za naknadu štete, koji se temelji na imovinskoj i neimovinskoj šteti koju je potonji pretrpio zbog nepriznavanja njegovih mirovinskih prava.

Tužba podnesena 12. veljače 2021. – Paesen/ESVD

(Predmet T-88/21)

(2021/C 138/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Sandra Paesen (Beersel, Belgija) (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnica)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 10. travnja 2020. o preraspodjeli na radno mjesto koje nije povezano s rukovodećim funkcijama i, podredno, poništi izvješće o probnom radu koje je potvrđeno istom odlukom;
- poništi odluku tijela za imenovanje od 12. svibnja 2020. o odbijanju zahtjeva za pomoć koji je podnositeljica žalbe podnijela 17. siječnja 2020. na temelju članka 24. Pravilnika;

- poništi, prema potrebi, odluku od 4. studenoga 2020. o odbijanju žalbe koju je tužiteljica podnijela u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika;
- tužiteljici nadoknadi novčanu i neimovinsku štetu koju smatra da je pretrpjela zbog postojanja uznemiravanja i nepravilnog postupanja uprave;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužiteljica u prilog tužbi, kad je riječ o dijelu koji se odnosi na poništenje, ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih prava na dobru upravu, na pravu na saslušanje, na očitoj pogrešci u ocjeni i na zlouporabi ovlasti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 11. Odluke Komisije o osoblju na srednjoj razini rukovodstva C (2008) 5028/2 i Odluke glavnog tajnika ESVD-a od 15. studenoga 2019. o izvršavanju i daljnjem prenošenju ovlasti dodijeljenih tijelu za imenovanje i tijelu nadležnom za sklapanje ugovora o radu ADMIN (2019) 31 te na očitoj pogrešci u ocjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji je podijeljen na dva dijela.
 - Prvi dio, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja koja proizlazi iz članka 25. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, povredi članka 7. stavka 1. Pravilnika i na očitoj pogrešci u ocjeni.
 - Drugi dio, koji se temelji na povredi članka 26. Pravilnika i na očitoj pogrešci u ocjeni.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dostojanstva i dostojanstvenih radnih uvjeta, na dužnosti brižnog postupanja i na zabrani svakog oblika uznemiravanja.

Tužba podnesena 13. veljače 2021. – Creaticon/EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)

(Predmet T-93/21)

(2021/C 138/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Creaticon d.o.o. (Zagreb, Hrvatska) (zastupnik: P. Krmpotić, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija za figurativni žig SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 424 199

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. prosinca 2020. u predmetu R 847/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- dopusti registraciju žiga br. 1 424 199 za relevantne proizvode iz razreda 3.;
- podredno, poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda načela jednakog postupanja i pravne sigurnosti.

Tužba podnesena 15. veljače 2021. – Portugal/Komisija**(Predmet T-95/21)**

(2021/C 138/63)

*Jezik postupka: portugalski***Stranke**

Tužitelj: Republika Portugal (Lisabon, Portugal) (zastupnici: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, M. J. Marques, L. Borrego i A. M. Soares de Freitas, agenti, uz asistenciju M. Gorjão-Henriquesa i A. Saavedre, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži unošenje u spis dokumenata iz upravnog postupka koji je doveo do donošenja pobijane odluke, u skladu s onim što se ovim postupku traži;
- poništi članak 1. te članke 4. do 6. Odluke Europske komisije C(2020) 8550 *final* od 4. prosinca 2020. „o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex2018/NN) koji je proveo Portugal za slobodnu zonu Madeire (ZFM) — Program III.”;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava jer je sporna mjera opća i neselektivna zbog čega ne čini javnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija u svakom slučaju nije dokazala da je ispunjen kriterij narušavanja tržišnog natjecanja i utjecaja na trgovinu među državama članicama.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava u vezi s primjenom članka 108. UFEU-a i članka 21. do 23. Uredbe (EU) 2015/1589 jer je riječ o postojećim potporama.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava u odluci, s obzirom na to da je Program III. slobodne zone Madeire (ZFM) proveden u skladu s Komisijinim odlukama iz 2007. i 2013. i u skladu s člancima 107. i 108. UFEU-a.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče činjenica iz odluke i/ili na nedostatnosti obrazloženja te odluke, s obzirom na to da su zahtjevi poreznog sustava i njegova revizija koju provode nacionalna tijela adekvatni za nadzor Programa III. ZFM-a.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče činjenica iz odluke i/ili na nedostatnosti obrazloženja te odluke jer je Republika Portugal provela kontrolu zahtjeva stvaranja/održavanja radnih mjesta.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općih načela prava Unije. Tužitelj se u tužbi, među ostalim, poziva na povredu prava obrane, povredu načelâ pravne sigurnosti i dobre uprave te na nedostatak obrazloženja.

Tužba podnesena 17. veljače 2021. – Construcciones Electromecanicas Sabero/EUIPO – Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)

(Predmet T-99/21)

(2021/C 138/64)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Construcciones Electromecanicas Sabero, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnici: I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre i D. Liern Cendrero, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Magdalenas de las Heras, SA (Aranda de Duero, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije Heras Bareche –Prijava žiga br. 17 979 710

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. prosinca 2020. u predmetu R 1019/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je žalbeno vijeće u pobijanoj odluci pogrešno primijenilo članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- odobri registraciju prijavljenog figurativnog žiga Europske Unije br. 17 979 710 Heras Bareche za sve proizvode i usluge iz razreda 30. i 35. za koje je registracija zatražena;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući troškove pravnog zastupanja koji su nastali tužitelju u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Ryanair/Komisija**(Predmet T-111/21)**

(2021/C 138/65)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: E. Vahida, F-C. Laprèvote, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije od 30. studenoga 2020. o državnoj potpori SA.55373 (2020/N) – Hrvatska – COVID-19: naknada štete zračnom prijevozniku Croatia Airlines ⁽¹⁾; i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da su tuženikovom odlukom povrijeđene određene odredbe UFEU-a i opća načela prava Unije na kojima se temelji liberalizacija zračnog prijevoza u Uniji od kasnih 1980.-tih (tj. nediskriminacija, slobodno pružanje usluga i sloboda poslovnog nastana ⁽²⁾).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik pogrešno primijenio članak 107. stavak 2. točku (b) UFEU-a te je počinio očitu pogrešku u ocjeni prilikom preispitivanja proporcionalnosti potpore u odnosu na štetu nastalu zbog krize bolesti COVID-19.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik propustio pokrenuti službeni istražni postupak usprkos postojanju ozbiljnih teškoća te je povrijedio tužiteljeva postupovna prava.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik povrijedio svoju obvezu obrazlaganja.

⁽¹⁾ SL 2021., C 17, str. 3.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (preinaka) Tekst značajan za EGP (SL 2008., L 293, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 164.)

Tužba podnesena 25. veljače 2021. – Suez/Komisija**(Predmet T-121/21)**

(2021/C 138/66)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Suez (Pariz, Francuska) (zastupnici: O. Billard, I. Simic, Y. Trifounovitch, G. Fabre, G. Vatin, D. Théophile, G. Aubron i O. Chriqui, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži Komisiji snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe protiv Odluke Komisije C(2020) 8969 *final* od 17. prosinca 2020. kojom se odbija njegov zahtjev za, s jedne strane, utvrđenjem da je društvo Veolia Environnement S.A povrijedilo članak 7. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 139/2004 ⁽¹⁾ time što je steklo udio od 29,9 % u temeljnom kapitalu društva Suez a da pritom nije dobilo Komisijino prethodno odobrenje i, s druge strane, donošenjem privremenih mjera protiv tog društva na temelju članka 8. stavka 5. točke (a) te uredbe, tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju u vezi s člankom 296. UFEU-a. Tužitelj navodi da Komisija nije ispunila zahtjeve iz članka 296. UFEU-a time što je donijela odluku čije obrazloženje ne omogućava ni njoj ni Općem sudu da razumiju razloge koji su je doveli do toga da smatra da se primjenjuje automatsko odstupanje iz članka 7. stavka 2. Uredbe EZ o koncentracijama. Tužitelj također prigovara da pobijana odluka sadržava proturječno obrazloženje u pogledu primjenjivosti članka 7. stavka 1. Uredbe EZ o koncentracijama na stjecanje udjela od 29,9 % u njegovu temeljnom kapitalu. Naposljetku, tužitelj smatra da se pobijanom odlukom, bez dovoljnog obrazloženja, odstupilo od ustaljene sudske prakse suda Unije u vezi s načelom uskog tumačenja izuzetka od suspenzivnog učinka iz članka 7. stavka 2. Uredbe EZ o koncentracijama.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 2. Uredbe EZ o koncentracijama. Tužitelj s tim u svezi smatra da je Komisija povrijedila tu odredbu time što je smatrala, kao prvo, da se iznimka predviđena tim tekstom treba primjenjivati na cjelokupnu transakciju jedinstvene koncentracije koju planira društvo Veolia, iako je ta iznimka bila očito bespredmetna i stoga neprimjenjiva na tu transakciju i, kao drugo, da sve pravne transakcije koje čine jedinstvenu koncentraciju trebaju biti obuhvaćene istim pravnim režimom u pogledu tog članka. Tužitelj također smatra da to što je Komisija primijenila iznimku predviđenu tom odredbom na privatno stjecanje vrijednosnih papira od samo jednog prodavatelja čini dodatnu povredu tog teksta. Naposljetku, tužitelj prigovara Komisiji da je smatrala da je društvo Veolia ispunilo uvjet u vezi s prijavom koncentracije bez odgode.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) (SL 2004., L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.)

Tužba podnesena 25. veljače 2021. – QI/Komisija

(Predmet T-122/21)

(2021/C 138/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: QI (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi završna izvješća o ocjeni karijere, koja se odnose na tužiteljicu, za 2018. i 2019.;
- poništi, ako je to potrebno, odluku o odbijanju žalbe od 16. studenoga 2020.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica navodi tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepoštovanju primjenjivih Općih provedbenih odredbi. Kad je riječ o izvješću o ocjeni za 2018., tužiteljica ističe nezakonitu reviziju toga je li rad bio zadovoljavajući, provedenu u fazi žalbe. Kad je riječ o izvješću o ocjeni za 2019., tužiteljica kritizira intervenciju drugostupanjskog ocjenjivača u ranoj fazi. Naposljetku, kad je riječ o dvama izvješćima, tužiteljica se poziva na pogrešku prilikom tumačenja i primjene na njezinu situaciju članka 2. stavka 3. točke (a) Općih provedbenih odredbi i članka 4. tih odredbi.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti nepristranosti i neutralnosti, povredi dužnosti pružanja pomoći i dobre uprave, povredi članka 21.a Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i zlouporabi postupka.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni, materijalnim netočnostima u pogledu činjenica, zlouporabi navoda koji nisu povezani s objektivnim činjenicama i povredi pojma dužnosti odanosti.

Tužba podnesena 25. veljače 2021. – Mariani i dr./Parlament

(Predmet T-124/21)

(2021/C 138/68)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Thierry Mariani (Pariz, Francuska) i 22 druga tužitelja (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članak 1. Uredbe (EU, Euratom) 2020/2223 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. prosinca 2020. o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 u pogledu suradnje s Uredom europskog javnog tužitelja i djelotvornosti istraga koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (SL 2020., L 437, str. 49.), i, konkretno, tako izmijenjeni i dodani članak 3. stavak 11., članak 4. stavak 2. točke (a) i (b), članak 5. točku (a) stavak 1., članak 7. točku (b) stavak 3.a, članak 9.a stavke 1. do 4.;
- naloži Europskom parlamentu snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), Europske konvencije o ljudskim pravima, općih načela priznatih sudskom praksom, Protokola o povlasticama i imunitetima zastupnikâ, Poslovnika Europskog parlamenta i Statuta zastupnikâ.

Tužitelji pobijanom aktu prigovaraju to što se njime Europskom uredu za borbu protiv prijevara (OLAF) omogućava neposredan i nenajavljen pristup svim relevantnim informacijama, kao i prostorima zastupnika i njihovih asistenata, bez naloga neovisnog suca, kako je to pravilo u svakoj demokratskoj državi.

Tužitelji kritiziraju pobijani akt i zbog toga što se njime, po njihovu mišljenju, OLAF-u omogućava pristup privatnim uređajima te bankovnim izvancima i bankovnim računima zastupnika i njihovih asistenata.

Tužitelji smatraju da će OLAF moći pokrenuti takvu istragu, takve istražne radnje, na temelju obične anonimne prijave i brinu se da zastupnici, osobito kada pripadaju parlamentarnoj oporbi, ne budu izloženi pritiscima, ucjenama i drugim zastrašivanjima, po običnoj anonimnoj prijavi, što bi moglo omogućiti utjecaj na njihovu parlamentarnu djelatnost.

Tužitelji također ističu da nadzornik postupovnih jamstava nikako nije neovisno tijelo kao što bi to bio sudac istrage u odnosu na policijske istražitelje zbog toga što tog nadzornika imenuje Komisija i njegova sredstva ovise o njoj. Tužitelji smatraju da takav sustav ne pruža nikakvo jamstvo nepristranosti u pogledu izabranih članova oporbe koji bi mogli biti predmet OLAF-ovih istraga.

Tužitelji pobijanom aktu prigovaraju i da se njime dovode u pitanje opća načela prava Unije utvrđena u člancima 7. i 8. Povelje zato što se njime OLAF-u omogućava pristup informacijama koje ga se ne tiču i koje se ne odnose ni na Parlament, ni na bilo koju europsku instituciju.

Naposljetku, tužitelji smatraju da se pobijanim aktom dovode u pitanje opća načela prava Unije utvrđena u člancima 8. i 9. Protokola o povlasticama i imunitetima zastupnikâ zato što se pobijanom uredbom OLAF-u omogućava da povrijedi imunitet zastupnikâ, bez da je neka pravosuдна institucija prethodno zatražila ili, *a fortiori*, ishodila ukidanje njihova parlamentarnog imuniteta i bez da je riječ o flagrantnom djelu. Prema mišljenju tužiteljâ, pobijanom se uredbom OLAF-u, a time i Europskom parlamentu koji bi to od njega zatražio, omogućava zaobilazanje imuniteta i nepovredivosti parlamentarnih zastupnika radi pristupa dokazima kojima OLAF inače ne bi imao pristup.

Rješenje Općeg suda od 10. veljače 2021. – Hexal/EMA

(Predmet T-549/18) ⁽¹⁾

(2021/C 138/69)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 436, 3. 12. 2018.

Rješenje Općeg suda od 12. veljače 2021. – Staciwa/Komisija

(Predmet T-511/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/70)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 357, 21. 10. 2019.

Rješenje Općeg suda od 10. veljače 2021. – Close i Cegelec/Parlament**(Predmet T-188/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/71)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2020.

Rješenje Općeg suda od 12. veljače 2021. – Colombani/ESVD**(Predmet T-507/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/72)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 329, 5. 10. 2020.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR